1893 — 1973 80 років Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303 434-0237 434-0807 УНСоюзу: 435-8740 Тел. з Ню Йорку: BArcly 7-4125 УНСоюзу: BArcly 7-5237

РІК LXXX. Ч. 28. СЕРЕДА, 14-го ЛЮТОГО 1973 ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK WEDNESDAY, FEBRUARY 14, 1973 No. 28. VOL. LXXX.

ЗВІЛЬНЕНІ З КОМУНІСТИЧНОГО ПОЛОНУ АМЕРИКАНСЬКІ ПОЛОНЕНІ ДЯКУЮТЬ ПРЕЗИДЕНТОВІ Й НАЦІЇ, БЛАГОСЛОВЛЯТЬ АМЕРИКУ

Летунська база Кларка, Філіппіни. — Протягом 12-14 лютого ц.р. сюди прибуло дві великих групи американських військових і цивільних полонених, звільнених на основі договору про перемир'я між ЗСА і Південним В'єтнамом, з одного боку, та комуністичним Північним В'єтнамом і В'єтконгом з другого. Перша велика партія полонених в кількості 142 особи, в тому числі 135 військових і 7 цивільних, що були звільнені в столиці Північного В'єтнаму Ганої, прибула чотирма літаками на летунську базу Кларка на Філіппінах в понеділок 12 лютого й у вівторок 13 лютого ранком. Друга група в кількості 27 полонених, що були звільнені після деякої затримки і пересправ комуністичним В'єтконгом у вівторок 13 лютого в обмін за 1 000 комуністичних полонених у Південному В'єтнамі, була привезена гелікоптерами на летунську базу Вієн Гоа і звідти перевезена літаками на Філіппіни. Усі колишні полонені, між якими є інваліди й хворі, перейшли медичну перевірку, у висліді якої стверджено, що стан їх здоров'я в загальному задовільний. Прибулих на летунську базу Кларка на Філіппіни колишніх полонених вітали представники збройних сил ЗСА — Армії, Фльоти і Летунства. Прибулий із першим транспортом капітан фльоти Джеремая А. Дентон, який перебув у полоні сім і пів року, вийшовши з літака, заявив: „Для нас було честю те, що ми мали нагоду служити нашій країні в тяжких умовах. Ми глибоко вдячні нашому головнокомандуючому збройних сил і нашій нації за цей день. Боже, благослови Америку". Із транспарентами з написами подібного змісту виходили з літаків також інші кол. полонені. Перебуваючи на Філіппінах, звільнені матимуть змогу зв'язатися телефонічно із своїми родинами у ЗСА. З Філіппін їх перевезуть незабаром до ЗСА. Дальші партії полонених мають бути звільнені в трьох ревіціях що 15 днів і протягом 60 днів мали б бути звільнені всі американські полонені.

ПРОВЕДЕНО 10-ВІДСОТКОВУ ДЕВАЛЬВАЦІЮ АМЕРИКАНСЬКОГО ДОЛЯРА

Вашингтон. — Американський уряд повідомив про рішення перевести чергову девальвацію американського доляра у відношенні до валюти інших держав. Девальвація доляра передбачена на 10% і згідно з правилами Міжнародного Монетарного Фонду офіційна вартість доляра буде 42.22 дол. за одну унцію золота порівняно з 38.00 дол. за унцію під сучасну пору. Як відомо, попередня девальвація доляра відбулася в грудні 1971 р. Встановлене на основі Смитсонського договору відношення вартости валют не виправдало, як видно, себе з уваги на дуже високий торговельний дефіцит ЗСА. Як в минулому році, так теж і тепер йдеться про те, щоб поправити позицію американського доляра на міжнародному фінансовому ринку. Згідно з заявою американського секретаря скарбу Дж. Шульца, девальвація американського доляра є прийнятлива для головних американських торговельних партнерів в Европі. Неустійненим ще є відношення між доляром і японським єном, який, подібно як німецька марка, буде ревальвований. У зв'язку з монетарною кризою американський уряд приготовляє „компрегенсійне торговельне законодавство" з метою обнизити торговельні бар'єри, залишаючи тільки охоронні засоби для американської промисловости. Також в пляні є скасувати контролю закордонних інвестицій та позичок. На внутрішньому американському ринку девальвація доляра особливо не позначиться, не враховуючи вищих цін на імпортовані товари. Коли йдеться про американський експорт, то він скористає на девальвації, бо ціни на американські товари будуть нижчі. У підготовці монетарний пакт, на основі якого буде переведена зміна у відношенні валют, щоб покінчити з монетарною кризою.

РАДА ДИРЕКТОРІВ УККА СХВАЛИЛА БЮДЖЕТ, ПЛЯН ПРАЦІ

Ню Йорк. — Широка внутрішня і зовнішня активність та проблема фондів на її розгортання були головним предметом 5-годинних нарад і дебат та рішень Ради Директорів Українського Конгресового Комітету Америки, що відбулися тут у приміщеннях Українського Інституту Америки минулої суботи, 10 лютого в пополудневих та вечірніх годинах. Ці наради попередили засідання поодиноких комісій та Екзекутиви УККА перед полуднем. Засідання Ради Директорів відкрив коротким словом президент УККА проф. д-р Лев Добрянський, а проводив ними екзекутивний віце-президент Йосип Лисогір. На початку нарад, на пропозицію екзекутивного директора мгра Івана Базарка, вшановано померлих в останньому часі провідних діячів УККА сл. п. мгра Михайла Дужого, дир. Евстахія Гомонюка та ін.

Бюджет УККА на цей рік встановлено на $ 150.000

Одною з перших і головних справ на цьому засіданні Ради Директорів було схвалення бюджету на цей рік, що його реферувала і запропонувала касир УККА мгр Уляна Дячук. Пропонуючи бюджет, референтка ствердила, що передбачені позиції в прибутках та проповані у видатках базуються на реальних можливостях, встановлених на підставі прибутків і видатків у попередньому році. Мгр Уляна Дячук сама пропонованим бюджетом на 150.000 долярів прибутків і видатків аж ніяк не вдоволена. Вона вважає, що до видатків було б необхідно додати ще бодай 50.000 долярів на політичні акції, але не можна додавати видатків, якщо немає виглядів на збільшення прибутків. У запропонованому і опісля схваленому з деякими доповненнями бюджеті передбачається по стороні прибутків: $135.000 вплат до Народного Фонду, $5,000 прибутків з публікацій та $10.000 впливів на СКВУ. По стороні видатків передбачено $51,000 на адміністрацію, речеві видатки та податки, $16,000 на видання „Українського Квартальника", $6.500 на бюро у Вашингтоні, по $10.000 на фонди СКВУ і купна дому, $10.000 для Шкільної Ради та Координаційно-Виховної Ради, $10.000 на публікації, брошури і книжки, $4.500 на дотації, включно на активність молодечих організацій, $6.000 на кошти засідань і поїздок, $14.000 на акції збірки УНФонду $5.000 на фонд оборони людських прав та $5.000 на підготову української участи у святкуваннях 200-річчя Незалежности Америки.

До 200-ліття Незалежности Америки

Про підготову української участи у святкуваннях 200-ліття Америки в 1976-му році звітували коротко А. Драган і Володимир Бакад, про що подасться окрему вістку.

Проф. Л. Добрянський про нові потреби і можливості акції у Вашингтоні

Потреби і можливості відповідних нових заходів в Уряді і Конгресі у Вашингтоні в існуючих нових політичних обставинах з'ясовував президент УККА проф. д-р Лев Добрянський. Згадавши, що плян цих акцій на цілий рік він з'ясовував під час останнього Конгресу в жовтні минулого року та на пізніших нарадах Екзекутиви і Політичної Ради, проф. Л. Добрянський ілюстрував ці можливості своєю розмовою з президентом Р. Ніксоном під час принагідної зустрічі. Президент Ніксон пригадував свої відвідини в Києві минулого року, висловив жаль, що не міг там зупинитись довше та коментував становище і ролю України в Совєтському Союзі і міжнародній політиці. Проф. Добрянський в дальшому згадав про виразно прихильне відношення голів Палатних Комісій шляхів і засобів та закордонної політики відносно заходів для створення Палатної комісії для поневолених націй, конгресових переслухань в справі зголошеної вже резолюції про Церкви в Україні та нові і збільшені перспективи відзначувань в Америці роковин проголошення Української Незалежности 22-го січня. Характеризуючи теперішню міжнародну ситуацію, проф. Л. Добрянський вважає, що Південний В'єтнам навряд чи гарантовані теперішнім договором про замирення свої незалежність і права збереже довше як яких два роки і буде черговою жертвою комуністичного розбишацтва й імперіялізму. Виникає питання — хто буде після В'єтнаму і з цього добре здають собі справу у Вашингтоні.

Зберегти себе і битись за існування нації — пропонує проф. І. Вовчук

Про теперішні „політичні вітри" та завваги до завдань української політичної діяльности реферував голова Політичної Ради проф. Іван Вовчук. У міжнародній політиці державні мужі і стратеги висловлюють всілякі передбачування і здогади щодо „політичних вітрів" у новій ситуації. Для нас, українців, ці вітри ясні і недвозначні, бо з'ясував їх кремлівський ватажок Брежнєв і потверджують їх події в Україні. Ворожа мета виразна: ліквідувати українську націю і спотворити українську еміграцію. З цього і виникають наші завдання: зберегти себе та битись за існування нації. Наймогутнішою, якщо не єдиною зброєю у цьому змаганні доповідач добачує в „культурній артилерії", про що свого часу говорив покійний президент тепер уже 100-літнього НТШ проф. д-р Роман Смаль-Стоцький. Говорячи в імені Президії очолюваної ним Політичної Ради, проф. І. Вовчук пропонував для нашого збереження „вглянути в наші громади", нав'язати тісніші зв'язки з усіми нашими громадами, уважливіше приглянутись до їх проблем і потреб та прислухуватись до їх думок і плянів, щоб зберегти цю нашу громаду як органічну цілість, бо тільки тоді вона зможе розбудувати та використати на фронті наших змагань те, чого ворог найбільше боїться — нашу культурну артилерію. Для того референт намітив ряд конкретних заходів, як розбудову та посилення наших наукових установ НТШ, УВАН та спертій на громадську опінію Центр Українських Студій в Гарварді. Конкретними пропозиціями щодо відповідних публікацій, відповідного відмічення 100-річчя НТШ, демонстрації з нагоди 40-річчя великої Голодової Облоги із запляновaним на кінець травня Тижнем Жалоби, найширшої акції в обороні нехтованих і заперечуваних окупаційним комуністичним режимом людських прав в Україні закінчив проф. І. Вовчук свої завваги до української політич-

(Закінчення на стор. 6-ій)

ТАРАС ШМАҐАЛА І ВОЛОДИМИР БАКАД ОЧОЛЮВАТИМУТЬ УКРАЇНСЬКУ УЧАСТЬ У СВЯТКУВАННЯХ 200-ЛІТТЯ НЕЗАЛЕЖНОСТИ АМЕРИКИ

Тарас Шмаґала

Володимир Бакад

Ню Йорк. — Два відомі наші діячі із молодшого українського покоління в Америці, Тарас Шмаґала з Клівленду і Володимир Бакад з Ню Йорку очолюватимуть організацію і підготову української участи в крайових святкуваннях 200-ліття З'єднаних Стейтів Америки в 1976-ому році — згідно з рішенням Ради Директорів Українського Конгресового Комітету Америки, винесеним на засіданні минулої суботи, 10-го лютого. Рада Директорів прийняла в цій справі рекомендацію А. Драгана, якого раніше Екзекутива і Політична Рада були уповноважили поробити потрібні заходи для сформування Крайового Українського Комітету для участи в цих святкуваннях. А. Драган у своєму звіті інформував Раду Директорів, що виконуючи доручення Екзекутиви і Політичної Ради УККА, він відбув ряд розмов та одержав згоду двох згаданих діячів очолити Крайовий Комітет, Тарас Шмаґала як голова і Володимир Бакад як президент, та негайно приступити до організації такого Комітету та його стейтових, повітових і місцевих клітин, щоб українці могли зорганізовано вже тепер включитися у найширші приготування до відзначення тих великих роковин Американської Революції, що їх веде створена рішенням Конгресу федеральна Комісія 200-ліття Американської Революції із своїми стейтовими та місцевими представництвами. Український Крайовий Комітет 200-ліття Американської Революції співпрацюватиме з федеральною Комісією та плянуватиме українську участь у загальних святкуваннях, як і українські окремі виступи, включно з відповідними публікаціями, мистецькими, спортовими та іншими імпрезами, для яких Комітет матиме окремих референтів, як інформував Раду Директорів п. Во-

(Закінчення на ст. 4-ій)

Помпіду остерігає французів перед комуністичною загрозою

Париж. — Наступного місяця у Франції відбудуться вибори до французького парляменту і якраз тепер там ведеться передвиборча кампанія. Виступаючи 8 лютого в рамцях виборчої кампанії в телевізії, французький президент Помпіду накреслив перед французами важливість вибору між голлістською партією, а об'єднаним лівим соціялістично-комуністичним крилом французького політичного світу. За словами Помпіду, французи будуть мусіти вирішити, чи вони хочуть, щоб у наступних виборах залишалася при владі голлістська коаліція, яка запевнила Франції стабільність, чи щоб до влади прийшла ліва коаліція, яка прагне „обмежити права народу та звести майже до нуля владу Президента". Так поставлене питання президентом Помпіду вказує на важке положення, в якому найшлися голлісти, які за останні роки втратили свою давню популярність. За даними Софрес, французької опитувальної агенції, урядова коаліція може розраховувати на 36% загального числа голосів, ліва коаліція — на 47%, а центрові групи збережуть свою дотеперішню позицію — 14%. Що найбільше цікавить політичних спостерігачів у Франції, — це сильне відродження Соціялістичної партії, яка звичайно здобувала у виборах яких 12% голосів, а при останньому опитуванні виявилося, що вона має вигляди здобути не менше 25% голосів, отже більше як Комуністична партія, за якою висловилося всього 22% опитуваних. Як відомо, минулого року французькі соціялісти і комуністи об'єднали свої сили та опублікували спільну політичну плятформу, створюючи першу ліву коаліцію від 1946 року. Ця коаліція, однак, не тотожна з об'єднанням, бо соціялісти і комуністи матимуть окремих кандидатів у першій рунді виборів, з пляном об'єднати зусилля в другій рунді, даючи разом підтримку тим кандидатам, які матимуть кращі вигляди на виграну. Виборча процедура у Франції досить скомплікована, а самі вибори відбуваються у двох стадіях. У другій стадії чи рунді відбудеться голосування на тих кандидатів, які у першій рунді дістануть передбачену виборчим законом кількість голосів.

ЧОТИРЬОХ ГРУЗИНІВ ЗАСУДЖЕНО ЗА „ЗЛОВЖИВАННЯ"

Москва. — „Заря Востока", російськомовна газета в Грузії, опублікувала повідомлення про засуд на 15 р. ув'язнення для кожного з чотирьох керівників місцевих фабрики пластикових виробів, які „надужили довір'я" на понад один мільйон рублів. Засуджені, як інформує газета, зорганізували цілу групу людей, яка діяла на теренах кількох заводів пластикових виробів, зорганізувавши додаткове виробництво дощових пластикових плащів на базі додаткової робочої зміни у заводах. Випродуковані плащі продавано на „чорному ринку".

Совєтська преса називає кримінальними злочинцями С. Караванського і В. Мороза та нападає на „Самвидав"

Київська газета „Культура і життя", орган міністерства культури УССР, в числі з 4 лютого опублікувала статтю Олега Вая „Про „свободу інформації" та антирадянські провокації", в якій заторкується і критикується інформаційна діяльність радіостанції „Свобода", „Голосу Америки", „Голосу Канади", „Радіо Риму", що, мовляв, „вдаються до послуг зарубіжних центрів українських буржуазних націоналістів і сіоністів для нападок на ленінську національну політику КПРС, для пропаганди реакційних націоналістичних ідей."

Автор статті виявляє „обурення" з того приводу, що коли „у першій декаді жовтня відбулося в США галасливе збіговисько — з'їзд Українського Конгресового Комітету Америки, реакційної емігрантської організації, то „привітали з'їзд УККА особи, які посідають у Сполучених Штатах досить високі пости. Серед них не останній Френк Шекспір, тодішній директор Інформаційного агенства США (ЮСІА)". В статті багато пишеться про намагання „антирадянських елементів" пошкодити Совєтському Союзові шляхом підготовки „інтервенцій" та організуванням пропагандивних радіопересилань до СССР, з допомогою яких „ворожі радіостанції нав'язують своїм слухачам різні підступні буржуазні ідеї".

Але як видно зі статті, головний удар спрямований на те, що у радіопересиланнях „Голосу Америки" та інших подібних радіостанцій до СССР говориться про відносини в совєтській імперії, про дисидентів, які ці відносини критикують. „Відшукавши десь на смітнику так званий "самвидав", писання якихось людців, що у викривленому світлі показують нашу радянську дійсність, станція надала йому чимало часу у своїх передачах, зробила стрижнем злісної антикомуністичної пропаганди". Окрему увагу совєтський автор присвятив Святославу Караванському та Валентину Морозові, відомим українським дисидентам, які находяться в ув'язненні, засуджені на довголітню тюрму.

Совєтський автор пише, що "Радіостанція „Свобода", „Голос Америки" та інші намагаються піднести на щит затаврованих ганьбою і зрадою антирадянщиків, кримінальних злочинців на кшталт С. Караванського та В. Мороза. Шпигуни і наклепники, зрадники і провокатори реклямуються станціями як „інтелектуалісти", „еліта нації", „мозковий

(Закінчення на ст. 4-ій)

КҐБ посилює терор в СССР, намагається зліквідувати діяльність самвидаву

Москва. — За даними совєтських дисидентських кіл, що їх опублікував американський щоденник „Ню Йорк Таймс" з 10 і 12 лютого, КҐБ (Комітет Державної Безпеки — совєтська політична поліція) продовжує репресивні заходи проти дисидентів, намагаючися не допустити до дальшої появи самвидавних публікацій, зокрема таких як „Хроніка поточних подій", чи „Український вісник". Останнє число „Хроніки поточних подій" появилося ще з датою 15-го жовтня і було розповсюджуване в Москві в листопаді. Про чергове число нічого досі не відомо. Шостий випуск „Українського вісника" появився з датою березня 1972 року. 9 листопада совєтська поліція переслухувала дружину відомого дисидентського автора Андрія Амальрика, який закінчує свій присуд в таборах примусової праці і повинен би бути звільнений в травні ц.р. Амальрика засуджено було на три роки. В помешканні дружини Амальрика переведено обшук, а в час переслухування її погрожувано арештуванням, коли появиться чергове число „Хроніки поточних подій". З помешкання Гізелі Амальрик забрано багато різних документів. В грудні 1972 і в січні 1973 рр. органи КҐБ арештували в Москві Віктора Гавстова, робітника, та Ірину Бєлогородскую, інтелектуального працівника, обвинувачуючи їх у розповсюднюванні протисовєтської літератури. Знову ж поета Анатоля Якобсона поліція попередила про неминучий арешт, як тільки появиться чергове число „Хроніки". Раніше поліція арештувала економіста Віктора Красіна, близького приятеля Петра Якіра, відомого дисидентського лідера, який від червня 1972 р. перебуває в тюрмі. Дисидентські кола інформують також, що академік Андрій Сахаров разом зі своєю дружиною звернулися перед трьома тижнями до шефа КҐБ Ю. В. Андропова з проханням звільнити за порукою математика Юрія

(Закінчення на ст. 4-ій)

У 80-РІЧЧЯ „СВОБОДИ"

НАЙУСПІШНІШІ ВІДДІЛИ УНС В СІЧНІ 1973 Р.

В помітному році 80-літнього ювілею „Свободи", офіційного органу Українського Народного Союзу, вже в першому місяці УНС здобув поважний успіх, придбавши 375 нових членів.

Раніше були подані найуспішніші організатори та найзвидатніші в кампанії Округи УНС. Тут подані найуспішніші Відділи, які в січні придбали десять чи більше нових членів. Побіч числа Відділу й місцевості, в якій він існує, подано імена дійсних керівників цих основних союзових клітин, їх секретарів. До найуспішніших Відділів УНС належать: Відділ ч. 427 в Ст. Кетринс (секретар Петро Дяків), ч. 221 в Чикаґо (секретар Тарас Шпікула), ч. 489 в Ню Йорку (секретар Микола Шпитко), ч. 407 в Торонті (секретар Василь Шаран), ч. 25 в Джерзі Ситі (секретар п-і Квітка Степюк), ч. 121 в Ром, Н.И. (секретар Карло Кобіто), ч. 277 в Гартфорді (секретар Тиміш Мельник) та ч. 360 в Боффало (секретар Іван Гаврилюк).

Верховний Архиєпископ у 10-річчя свого звільнення

Рим. — Пресова агенція Юнайтед Пресс Інтернешенел подала з Ватикану, що Первоієрарх Української Католицької Церкви, її Верховний Архиєпископ Блаженніший Йосиф Сліпий у 10-річчя звільнення з 18-літньої совєтської каторги в п'ятницю, 9-го лютого, відслужив у асисті кількох священників Святу Літургію в базиліці св. Петра біля крипти Папа Івана XXIII, який постарався про його звільнення. В повідомленні пресової агенції дальше сказано, що Верховний Архиєпископ і Кардинал Йосиф, закінчивши 80 років життя, вже не може займати будь-якого посту у Ватиканській адміністрації, але він є головою УКЦеркви і цього тижня виїздить до Австралії, щоб взяти участь в Евхаристійному Конґресі, що має відбутися в Мелборні в днях від 18 до 25-го лютого.

В Ню Йорку відбудеться пленум та Конференція ТУСМ

Ню Йорк. — Крайова управа Товариства Української Студіюючої Молоді ім. Міхновського (ТУСМ) влаштовує тут 18 лютого пленарну нараду осередків ТУСМ з Боффало, Рочестеру, Сиракюз, Філядельфії, Гартфорду, Ню Йорку та Йонкерсу. В часі наради буде зроблено огляд діяльности ТУСМ від останнього крайового з'їзду, а також намічені пляни праці на найближчий час. З нагоди пленуму відбудеться також конференція ТУСМ, присвячена питанням поточної ситуації в Україні. Доповідатиме на конференції, яка буде відкрита для всіх зацікавлених згаданою проблемою і працею ТУСМ, проф. д-р Василь Калинович, секретар управи Сеньйорату ТУСМ, н. т. „Боротьба українських діячів національного відродження в СССР за конституційні права". Конференція відбудеться в приміщеннях „Самопомочі", 98 Друга Евню. Початок о год. 4-ій по полудні.

Українське: „Смачного!" на репрезентативній міській імпрезі в Джерзі Ситі

Джерзі Сити. — Минулої п'ятниці, 9-го лютого, тут у приміщеннях „Касіна" в парку Лінкольна відбулася репрезентативна міська імпреза - полуденок, влаштована міською Торговельною Палатою та Радою Розвитку і на ній, мабуть вперше в історії міста, найвищим його представникам з фінансового, торговельного і промислового світу побажали традиційного українського: „Смачного!" Побажав їм цього „смачного" головний предсідник УНСоюзу Йосип Лисогір, що є директором міської Ради Розвитку та який проводив зібранням. Відповідну молитву провів о. проф. д-р Віктор Янітелі, президент місцевого Коледжу св. Петра, а з короткими заввагами на тему розбудови та майбутнього Джерзі Сити виступив, крім п. Лисогора, новообраний президент міської Торговельної Палати Норман Фелдман. Головну промову про стан та дуже надійні перспективи розвитку Джерзі

(Закінчення на стор. 6-ій)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Помилки і наслідки

Недавно під час пресової конференції, коли була мова про амнестію для дезертирів, президент Ніксон заявив: „Співчуваю кожній людині, яка зробила помилку. Всі ми робили помилки. Але це також закон життя, що маємо платити за наші помилки ...” Ці слова звернені також на адресу українців. На панелі молоді під час останнього Конґресу Українців Америки в Ню Йорку один із професорів - соціологів мав відвагу ствердити, що українці в масі хворіють на почуття неповноцінности, яке є праджерелом надзвичайного перечулення, скидання вини за свої невдачі на інших, нетерпеливости і нетолеранції. І невизнавання своїх помилок.

Довгі роки ми скидали вину за прогру визвольних змагань на „зовнішні обставини” і тільки в 30-их р.р. почалася ревізія того підходу, почалася самокритика з указуванням на ті, незалежні від будь-яких зовнішніх чинників, власні хиби в р.р. 1917-21, які насправді спричинили нашу прогру. За минулих понад 50 років було чимало й інших дій та подій, в яких ми теж зазнавали невдач. Але, цікава річ — ніколи не признавалися ми до власної вини. Те саме було і є вже на американському терені поселення. Рідко коли буває у нас самокритика з визнанням браку належної підготови до великої акції за велику справу, аматорського імпровізованого підходу, хибної тактики. Винні всі інші, тільки не ми.

Українські люди також дуже нетерпеливі: прагнуть бачити негайні успіхи, негайні висліди кожної праці. Тому „неатракційними” є такі установи, як Український Конґресовий Комітет, Державний Центр УНР на чужині, НТШ, УВАН. Єдиним, може, світлим винятком є Українські Студії в Гарвардському університеті, хоча наявні висліди виявляються щойно згодом, за роки, коли з того університету виходитимуть молоді фахівці українознавства і коли будуть появлятися під фірмою того університету книжки з ділянки українознавства, які змінятимуть підхід американської верхівки супроти Сходу Европи. Хоча все це буде діятися щойно в майбутньому — українська вільна громада виявила напрочуд глибоке зрозуміння цієї справи. Це насправді феномен, який уже тепер записаний золотими літерами в історії української громади в Америці. Гурт молодих ентузіястів повів акцію за Гарвардські студії всупереч песимістам. І вони перемогли. Вони не зробили помилки, зробили її песимісти.

Ренеґати в КҐБ

У широкорозгорнутій каґебівським режимом в Україні пропаґандивно - аґітаційній боротьбі проти українського націоналізму, чи пак проти „буржуазних націоналістів” попримовкали вже такі пашквілянти, як російський письменник Владімір Бєляєв чи львівський „журналіст” Тарас Мигаль. У передові ряди поґромників усього, що українське й національне, вибився тепер Клим Дмитрук, автор численних пашквільних статтей, друкованих у каґебівських „Вістях з України”, у львівській „Вільній Україні” та інших режимних газетах. Останнім часом появилася за таким підписом у львівському видавництві „Каменяр” окрема, прославлювана в совєтській пресі книжка проти українських націоналістів п. н. „Безбатченки” і почала друкувати пашквілі Клима Дмитрука київська „Радянська Україна”, орган ЦК КПУ, Верховного Совєту і Ради Міністрів УРСР”. В числі 18-му цієї газети з 21 січня ц. р. появився новий пашквіль Клима Дмитрука п. н. „Балаган войовничих уніятів”, в якій він намагається затаврувати св. п. Слугу Божого Митрополита Андрея Шептицького і теперішнього Верховного Архиєпископа й кардинала Йосифа Сліпого.

Читаючи цей пашквіль, як й інші писання цього запеклого ненависника українського націоналізму й української Католицької та Православної Церков, можна дивом дивуватися, звідки взялося стільки злоби, ненависти й нікчемної їді в цього провідного „радянського” публіциста? Що надхнуло його такою ненавистю до українства?

Відповідь на це дав видаваний підпільно „Український Вісник”. З надрукованих в 6-му випуску цього видання ревеляцій виходить, що Клим Дмитрук — це майор КҐБ, поляк із Житомирщини Климентій Євгенович Гальський. Прославився цей майор Гальський особливо своїми провокаціями, що довели до двократного засуду Юрія Шухевича, сина головного командира УПА ген. Романа Шухевича - Чупринки. „Український Вісник” характеризує Гальського, як „хитру, підступну людину”, „запеклого україножера не за службою, а за переконанням, і стверджує, що це „зв'язане з його національністю”.

Цим фактом, мабуть, треба й вияснювати всю ненависть ренеґата Клима Дмитрука чи насправді майора Климентія Гальського до українського націоналізму і всіх тих, що борються за належні українському народові й українським Церквам права.

ТРУДНОЩІ З ВАРСТАТАМИ ПРАЦІ

Коло 800.000 молодих людей, чоловіків і жінок, вийдуть у червні цього року з американських коледжів та університетів і шукатимуть праці. Це буде для них трохи легше завдання, як було в минулому році, проте все ще опиняться вони у важкому змаґу з суперниками за кожний вільний варстат праці — твердить „ЮС Нюз енд Ворлд Ріпорт” з 5 лютого ц. р.

Покликаючись на висліди опитувань, переведених у різних високих школах та аґенціях посередництва праці, названий тижневик твердить, що в порівнянні з минулим роком вербування абсольвентів високих шкіл на кампусах зросте на 16 відсотків. Сподіваються, що вихованці високих шкіл з титулом „бакалявра” матимуть на 19 відсотків більше шансів дістати добру працю, аніж мали їх у минулому році, а власники „маґістерського” диплому матимуть на 20 відс. більше шансів.

Але цікаво, що найгірші шанси дістати працю за фахом матимуть ті особи, які отримають найвищий науковий с т у п і н ь — доктора філософії. Названий американський журнал doраджує власникам докторського диплому промовчувати його, бажаючи влаштуватись на працю. Коли раніше молоді люди з докторатом, наприклад, історії, літератури й інших гуманістичних наук без труду отримували працю у високих школах чи то як викладачі, чи в дослідних інститутах, тепер високі школи переводять ощадності коштом отих катедр і інститутів, і це дошкульно відіб'ється на кількості вільних варстатів праці.

Куди кращі шанси матимуть інженери, механіки, бухгальтери, фахівці з ділянки торгівлі, головно ті, які матимуть наукові ступні з „бизнес адміністрейшен”. Значно зростуть варстати праці для освічених жінок. Так само в більшому числі прийматимуть на працю „кольорових” людей. Минулого року коледжі й університети випустили коло 65.000 інженерів і механіків, між ними велике число „кольорових”, — майже всі вони отримали працю. А втім, також у тій професії бувають труднощі: наприклад, працедавці воліють приймати молодших, яким можна дати нижчу платню, аніж старших з більшими вимогами. Журнал наводить також такі приклади, як ось математика з титулом „пі ейдж ді” (доктора філософії), який продає ковбаски у дешевенькому ресторані, та геолога, який працює, як бухгальтер. Те саме у ще більшій мірі стосується хеміків. Хоча у 1971 році кругло 130.000 хеміків і 47.000 інженерів хемії працювали в Америці за своїм фахом, коло 5.300 хеміків і інженерів хемії було безробітних, а коло 7.900 хеміків мали „інші проблеми праці”, себто працювали не за фахом. Трохи краща ситуація із фізиками. Все ж дотепер коло 1.500 молодих фізиків виходили щороку з високих шкіл з докторськими дипломами, — це число впаде у 1975 році до 1.000.

Дошкульно відчувається на ринку праці надпродукція вчителів. В останніх трьох роках понад чверть мільйона вчителів були або безробітними, або працювали не за своїм фахом. Коло 11.000 молодих учителів із дипломами з минулого року все ще шукають праці. Зате у цьому місяці Департамент Оборони пошукував 1.000 учителів для дітей військовиків на закордонних базах.

Державне Бюро статистики праці обраховує, що у 70-их рр. є кругло 9,600.000 вільних варстатів праці, на які, проте, зголошується 9,800.000 аплікантів, отож навіть при здогадно значній поправі господарської ситуації і збільшенні числа варстатів праці буде їх менше, як число аплікантів. Найкращі шанси мають і матимуть ті молоді люди з високою освітою, які не чекатимуть, поки працедавець „знайде” їх, а самі будуть старатися дійти до працедавця.

Також треба, щоб молоді люди, чоловіки чи жінки, мали освіту в одній спеціяльності і знали, якої праці прагнуть, але теж були готові прийняти кожну працю, яка їм буде траплятися, і не прив'язували завеликого значення до місцевости. З одною тільки середньою школою — „г а й с кулом” трудно тепер знайти будь-яку кращу працю, тому в усьому американському суспільстві виявляється загальний нахил — посилати дітей також до високих шкіл. Те саме стосується, очевидно, українських дітей, української молоді.

На жаль, коли в українському інтересі мати якнайбільше молодих людей із знанням гуманістичних наук, то бюджетова політика американського в и с о кого шкільництва скорочує число варстатів праці для фахівців гуманістики. Очевидно, як завжди, отримування доброї праці за фахом залежить у найпершій мірі від високого знання і від меткости та рішучости молодої людини.

І. к-н

КІНОКАМЕРА „КИЕВ—16”

Починаючи нічим не оправдану московську назву української кінокамери, сконструйованої й випущеної в Києві, „Киев”, вона відповідає підвищеним вимогам сучасного фільмування на 16-тиміліметровій плівці й дуже зручна та важлива для кінолюбителів. Її можна пускати в рух на віддалі, з допомогою малого електронічного приладу, що є важливе, коли кінооператорові небезпечно залишитись біля апаратури, боячись, наприклад, снігового обвалу, нападу дикого звіря тощо. Камера заряджується відразу 30-ма метрами кінострічки, автоматично синхронізує звук тощо. „Правда” з 4-го лютого не подає ціни.

Степан Женецький

АЛЬБАНІЯ — ЧЕРВОНОКИТАЙСЬКА КУБА

Альбанія це невеличка, гориста країна, що лежить на Балканському півострові і займає територію на 11.100 квадратових миль. Населення має понад 2 мільйони. Столицею є місто Тирана. Від півночі й сходу сусідує Альбанія з Югославією, а від сходу і південного сходу з Грецією; західньою її границею є Адріятичне море.

Назву Альбанія найперше вжили (в II ст. перед Христом) старовинні греки; цією назвою вони окреслювали терен, заселений плем'ям тієї самої назви. В середньовіччі самі альбанці дали своїй країні назву „Шкіпетар”, що означає гірського орла.

В старих часах Альбанія була заселена ілірійцями, які, не зважаючи на довговікову окупацію їхньої країни римлянами, слов'янами та турками, зберегли свою етнічну окремішність до наших часів. Внаслідок довгого панування над ними турків, велика більшість альбанців перейшла з християнської на магометанську віру.

Альбанія п р и в ернула свою незалежність після першої світової війни, коли розпалася турецька імперія, складовою частиною якої вона була. Після відновлення незалежности Альбанія стала республікою, а пізніше монархією. Від 1944 року нею володіють комуністи, і тепер офіціяльна її назва — Народна Республіка Альбанія.

Альбанія відкидає „опіку” Москви

В останніх кількох роках світова преса багато пише про цю невеличку комуністичну державу на Балканах з того приводу, що вона, після розриву союзу між Москвою і Пекіном, зреклася „опіки” СССР і стала сателітом комуністичного Китаю.

Альбанія належить до недорозвинених країн. Її річний національний прибуток становить лише 550 мільйонів долярів. Раніше, коли Альбанія була сателітом СССР, Москва допомагала їй економічно. В той час совєти збудували там рафінерію нафти та кілька фабрик.

Тепер Альбанія одержує економічну та всяку іншу допомогу від Китаю. Як пишуть кореспонденти західніх газет, там тепер на кожному кроці видно допомогу китайців. Під сучасну пору комуністичний Китай фінансує в Альбанії будову 30 текстильних та інших фабрик.

Диктатор Енвер Ходжа — єдиний сталініст в Европі

Теперішній диктатор Альбанії Енвер Ходжа залишився великим прихильником Сталіна. Культ особи цього альбанського диктатора набагато переріс культ Сталіна в СССР. Ім'я Ходжі повимальовувано на узбіччях гір, повидовбувано на скелях, повиписувано на стінах будинків, позначено квітами по парках; його портрети висять в усіх урядових будинка, всіх крамницях, на всіх головних вулицях міст. Написи „Слава Енверові!” можна бачити на стінах домів, селянських хат і навіть на хлівах.

Ходжа скріплює свою владу, як і всі інші диктатори, постійними чистками, арештами, концентраційними таборами, секретною поліцією, цензурою й розстрілами. А допомагають йому члени його рідні: в ЦК Комуністичної партії Альбанії є його жінка і кілька шваґрів.

На площі Народних Героїв у Тирані стоїть на 10 стіп заввишки пам'ятник Йосифові Сталінові, мабуть єдиний його пам'ятник в Европі. Погруддя цього совєтського диктатора стоять у багатьох місцях. Нещодавно альбанська пошта випустила поштову марку з портретом Сталіна.

Причина розриву між Альбанією і СССР — десталінізація

Як не дивно звучить, але причиною розриву між Альбанією і СССР був Сталін. Альбанія почала бунт проти Москви за панування Нікіти Хрущова. Непорозуміння зродилися з того приводу, що Хрущов виявив на партійному з'їзді злочини Сталіна і тим почав десталінізацію.

Альбанський д и к татор Ходжа спротивився десталінізації не так з любови до Сталіна, як зі страху за свою власну шкіру: адже ж коли в СССР виявлено злочинність одноособової диктатури Сталіна, то вслід за тим може прийти черга і на нього, Ходжу.

Енвер Ходжа в 1960 році цілковито вийшов з-під опіки Москви і перекинувся на сторону Китаю.

„Нас 802 мільйони!”„

У Москві не можуть забути того, що сказав альбанський диктатор на з'їзді КПСС у 1960 році в своїй гарячій промові.

„В той час, — говорив він, звертаючись до Хрущова, — коли щурі в СССР мають багатощо їсти, альбанський народ голодує. Чи це комунізм?”

Хрущов йому відповів: „Ти, товаришу Ходжа, охляпав мене болотом. Та прийде день, коли ти сам це болото з мене змиєш”.. Це була виразна погроза, що великий і сильний СССР приборкає маленьку Альбанію, а його, Ходжу, повезуть пасти білі ведмеді на Сибіру.

Та Ходжа не злякався погрози Хрущова і так відповів московським комуністичним загарбникам: „Не забувайте, товариші, що нас тепер 802 мільйони”. Цим він дав зрозуміти, що двомільйонова Альбанія має 800-мільйонового союзника — червоний Китай.

З того часу й почалася тісна співпраця Альбанії з комуністичним Китаєм.

Китай розбудовує свої мілітарні бази в Альбанії

Бунт Альбанії проти Москви використав червоний Китай, який у той час також, добре пізнавши московських „товаришів”, відкинув їх „опіку”.

Перебравши Альбанію як свого сателіта, Пекін почав розбудовувати його як власний причілок в Европі. Альбанія фактично стала червонокитайською Кубою.

Західні військові експерти твердять, що китайці вже збудували чотири бази для своїх підводних човнів уз-

(Закінчення на стор. 5-ій)

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ

Редаґує: д-р Михайло Данилюк

ІНФЛЮЕНЦА ЦЬОГО РОКУ

Як ми вже сповіщали, пошесть інфлюенци в повному значенні цього слова цієї зими не передбачалась. Ці вістки подали державні центри контролі інфекційних недуг, і вони справдились. Одначе, як повідомлялось, в Америку „прямує” новий вірус — „Англія 72”, споріднений з азійським вірусом ґрипи типу Гонґ-Конґ 1968 р. Він справді сюди прийшов і вже дає про себе знати. Правда, він не спричинив загальної пошести, але поклав до ліжка чимало тисяч людей. В Англії — ця вірусова ґрипа настирливіша, і там уже померло близько 700 людей від ускладнень цієї інфлюенци.

Вірусова інфлюенца цієї зими виявляє картину недуги дещо відмінної від попередніх. У більшості випадків цей тип ґрипи починається болем горла і сухістю в роті, болем залоз на шиї, високою гарячкою, не дуже помітними болями м'язів, спини тощо, як це було у випадку типу Гонґ-Конґ. За першими симптомами незабаром появляється кашель, який стає глибоким і майже повністю сухим, себто без харкотини. Болі відчуваються особливо посередині грудей не лише під час кашлю, але й при глибшому вдиханні. Вслід за цим появляються симптоми запалення гортані з помітною хрипотою, часто голос зовсім втрачається на кілька днів.

У легких випадках гарячка минає за 2-3 дні, але при ускладненнях цей стан швидко переходить у бронхіт, а часто в запалення легень. Якщо навіть комплікацій, включно із запаленням легень, немає, кашель залишається на довший час, голос помітно „сідає”, часами через хрипоту затрачується, людина стає кволою, постійно почуває себе стомленою і потіє при всякому напруженні. У деяких людей процес хвороби триває кілька тижнів. У випадку ускладнень, як, наприклад, запалення легень, цей вид ґрипи лікувати доволі важко, незалежно від того, які бактерії чи бацилі, що викликали саме запалення, виявлено у харкотині, бо ввесь процес пов'язаний із сильним вірусом.

Перші симптоми цієї інфлюенци можна лікувати домашнім методом, як також і ввесь процес недуги без ускладнень можна перенести з успіхом, якщо людина в іншому здорова. Основи такого лікування ми вже подавали раніше, як також і в нашому „Довіднику”. Але особам із кволим здоров'ям, а також таким, що мають недомагання серця, судин, легень, високий тиск крови і таким, які недавно перейшли якусь операцію, необхідно шукати лікарської допомоги навіть у ранній стадії цієї ґрипи, оскільки неможливо передбачити, чи і коли вона витворить комплікації. В інших випадках навіть здоровим людям треба шукати допомоги лікаря, якщо гарячка не минає за два-три дні, якщо вона підноситься надто високо (102 ступні і вище за Фаренгайтом), або якщо кашель за кілька днів не стає легшим та „мокрим”.

Лікування залежить від стану пацієнта, ускладнень недуги, часто обслідуваь крови, рентґену легень тощо.

Ще про вітамін „Ц”

Свого часу ми писали, що видатний біолог д-р Павлінґ, який був нагороджений премією Нобеля, кілька років тому ствердив, що вітамін „Ц” у великій дозі допомагає в лікуванні вірусової застуди. На цю тему в медичній літературі подано чимало матеріялів. Серед американських лікарів думки поділились, але переважала думка, що цей вітамін не має впливу на профілактику та лікування вірусової застуди чи ґрипи. В цій справі опубліковано також чимало матеріялів із експериментальних дослідів. Д-р Павлінґ все таки обстоював свою думку, а деякі европейські лікарські круги його піддержували.

Недавно медичний центр при університеті Торонта опублікував свої досліди і спостереження, перевівши е к с п е р и м е н т и н а д з н а ч н и м ч и с лом добровільців, половині яких давали вітамін „Ц” в такій дозі, як це пропонував д-р Павлінґ, а другій половині — таблети, які не мали в собі жадного вітаміну чи ліку. Після річної обсервації ствердженно, що особи, які заживали цей вітамін, хворіли на застуду помітно рідше і між ними було на 33% менше втрачених днів праці, якщо вони застуджувались.

Д-р Павлінґ пропонує вживати 1000 міліграмів вітаміну „Ц” денно для профілактики, а коли застуда чи ґрипа приходить, піднести дозу до 4 тисяч міліграмів денно аж до часу, коли гострі симптоми недуги і гарячка пройдуть, а тоді повертатись до одної тисячі денно.

В Америці думки лікарів далі поділені, хоч чимало їх радять своїм пацієнтам цей вітамін зимовою порою приймати. Канадські лікарі вважають, що хоч вітамін „Ц” справді не лікує вірусової ґрипи, мабуть, існує в людини імунологічний механізм, що посилюється цим вітаміном.

УКРАЇНСЬКИЙ ВІСНИК

ВИПУСК VI

Березень 1972

(33)

Пізніше оповідали ті, що бачили мене на суді, що запалені очі були, грубі жили на чолі і горячка на губах. Тому багато із обвинувачених із-за тортур не могли встояти — оклеветали себе в тім, що підписали протоколи, де обвинялось в шпіонажі і повстанню (всіх обвинувачених було 16).

На суді я вважав відповідним заявити про своє відношення до ОУН. Уважаю, що кожний нарід має право розпоряджатись своєю працею і добрами, які сам створює. Кожний нарід має право на таке влаштування життя, яке йому до вподоби. Кожний нарід може лише тоді духовно і фізично розвиватись і рости, якщо його громадяни (члени) користуються повною свободою совісті, думки, слова та зібрань. На основі моїх та знайомих спостережень заявляю, що український нарід не користується правами вільного народу, а його держава — УРСР — не розпоряджається навіть своїми громадянами, чого доказом є суд над нами на неукраїнській території. Чей же ніхто нас не обжаловує, що ми стремимося прилучити до України Комі АРСР. Чому ж нас не судить народний відкритий український суд, що ми є ворогами українського народу?

Значить, якщо український народ зможе здобути свої права лиш в самостійній і ні від кого незалежній державі, то я за самостійну державу. Тому, що ОУН є одинока реальна сила, що стремиться до здійснення ідей самостійности українського народу, моє відношення до ОУН є позитивне, мимо того, що членом її я не був і зараз не є. У свій час я дав згоду співпрацювати.

Кожний на вступі заявив, що відкидає звинувачення в шпіонажі та підготовці повстання. Я протестував проти безпідставного і безличного наклепу на нас, будьто у нас були наміри підняти повстання і будьто ми служили чужим інтересам. Те, що я оповідав людям із підпілля про життя в лаграх, ні для кого не є тайною.

1. Що існує Воркута і де вона знаходиться — знають всі школярі із підручників. Там і сказано, чим Воркута відома.

2. Хто на Воркуті находиться та яку роль відіграють в'язні в економіці Сов. Союзу — розказали поляки всьому світові ще у 1942 році.

3. Про це, що на Воркуті знаходяться в'язні-українці, знає вся Україна із листів своїх рідних та знайомих.

4. Як українцям-в'язням живеться, свідчать пакунки зх харчами, що безперервним потоком ідуть з України на Воркуту, а не у відворотному напрямі. Лише хвороблива манія підозріння всіх і вся — всюди добачає шпіонажу.

Відносно повстання — заявили так. Як поступають в Сов. Союзі з в'язнями, коли не можна їх евакувати, знаємо не лише ми, в'язні, але і цілий світ. Не було випадку на території Сов. Союзу, де б адміністрація добровільно розпустила в'язнів, або лишила їх живими на місцях, які має зайняти неприятель. По всіх тюрмах, що лишилися у тилах, у звірський спосіб були вимордувані всі в'язні. І ми вважаємо зовсім природним для всего, що живе, — боронити своє життя. Наша „провина” заключається лише в тому, що ми вирішили вмерти стоячи, а не лежачи, бо вважаємо негідним віддати своє життя насильникам без протесту. Мимо того, що в нас забрали волю, але гідність ми зберегли і якщо на нас не будуть нападати — безперечно, нам непотрібно боронитись. Щоби самим нападати, вважаємо себе ще настільки нормальними, що можемо передбачити результати і знаємо, що кулемети, гранати і літаки є сильнішими від голих рук чи дерев'яних палок. Якщо ми переконані в відворотньому, то нас не можна тримати в лагерах, а в божевільних домах.

У своїх виступах усі ми заявили, що злочинцями себе не вважаємо. Можемо одне ствердити, що оскільки є такі в лагерах, які попали прихильниками сов. устрою, то в лагерах стали переконаними ворогами, тому, що лагери є наочним прикладом того, що в Сов. Союзі панує несправедливість, розгул диких пристрастей і все, про що сповіщено цілому світові, що являє собою останньої марки „фашизм”. Не одобрювати всего, що ми спостерігаємо в лагерах, є обов'язком кожної чесної людини. Факт, що існують в державі тюрми, лагри, та ін. місця, де люди терплять та мучаться, не приносить честі і гордості громадянам тої держави, а викликає стид на обличчі. Чому ви не застановитесь на причинах, які заставляють держати спеціяльну внутрішню армію, узброєну модерними видами винищуючих середників проти власного населення?

Чи не стидно вам, що забиті тюрми, лагри найздоровішим елементом і армія молодих хлопців сторожить їх, замість, щоб всі вони разом творили цінності, працювали для щастя народу.

Ніхто нас не посуджує в тому, що ми погано відносились до праці взагалі, що ми не любили своїх рідних, батьків, дітей, більше того — тут було доказано, що в нас розвинена любов до ближнього більше, чим у інших людей, що ми першими поборолі пережитки минулого — і найпершою турботою нашою було помагати ближнім, жити для ближніх.

І мимо того ми знаходимось на лаві підсудних, оточені щетиною штиків.

В чім же причина? Може ми живемо в світі ілюзій, привидів і фатаморган? Може на наших очах стоїть пелена? Може надворі день, а нам видається, що ніч? Але в очах нам не світлішає, як ви нас ударите палкою по голові і запрете в темні льохи. Там ми не переконаємося, що надворі день. Ми твердимо, що селяни погано живуть, що робітники краще можуть жити, що в державі лише мріють про волю. Переконайте нас, що ми помиляємось, і ми станемо визнавцями Сов. устрою. Ми не є суспільними злочинцями, ми не є злодіями, бандитами, нещастям нашим є лиш то, що нас навчили говорити на біле — біле, а чорне — чорне.

Може і горе наше в тому, що наші предки передали нам в крові непокірність і почуття справедливості. Але не було б того, напевно не існувало би сьогодні УРСР, бо ще так недавно твердили, що „Украины не было, нет и не будет!”, а тепер ви самі є свідками того, що Україна є, та ще й не одна, а дві: офіційна і та, що бореться за свої законні права. Ми знаємо, що ви невсилі нічого змінити чи помогти ,але просимо вас донести наші думки і бажання далі.

От такі — в скороченню — були заяви на суді. 16/IX читали вирок: Три кари смерті, Білинський, Петращук; один — 5,5 літ; один — десять; два — 15; 9 — по 25.

30-го листопада смерть замінили 25 роками. Верховна військова колегія затвердила такі статті: 58-1а і 10-II часть. Решта відпала.

Із протоколів зізнань Галини Д. я довідався, що батьки зустрічались з донькою, допомагали часто харчами. Сказано також, що батько просив доньку вийти із підпілля. По арешті доньки, Гал. передала через О. гроші для сина.

(Продовження буде)

ПРОТОКОЛ

З РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ У. Н. СОЮЗУ, ЯКІ ВІДБУЛИСЯ В ДНЯХ 22-го ДО 26-го ТРАВНЯ 1972 РОКУ, НА „СОЮЗІВЦІ", КЕРГОНКСОН, Н. Й.

(16)

ЗВІТИ ГОЛОВНИХ РАДНИХ

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО ТАРАСА ШПИКУЛИ

(Продовження)

Головний радний і обл. організатор п. Є. Репета, що має під своїм доглядом і опікою Чикагську Округу, співпрацював зі мною під кожним оглядом. Його вміле і добре слово на організаційних зборах у справі організування членів та його активна праця в терені причинилися поважно до цього, що наша Округа стала першуном. Як секретар 221-го Відділу УНС я причинився також в деякій мірі до цього успіху, бо в звітовому році зорганізував 68 членів, тобто 15% усього здобутку моєї Округи. В звітовому році подібно, як у довгому ряді попередніх років я дальше очолював Дирекцію Дому Відділів УНСоюзу та Лігу Американців Українського походження, яка є Відділом УККА в Чикаго. Я вдячний всім, що наділили мене своїм довір'ям і зі мною співпрацювали. Брав я теж активну участь у праці в різних наших громадських і церковних організаціях, в переконанні, що така активність є корисною для нашої української спільноти і водночас для Українського Народного Союзу.

Мої рекомендації для добра союзової справи:

1) Поміщувати більше статтей про Український Народний Союз у нашому органі „Свобода".

2) Пояснювати нашому членству та загалові громадянства про всі роди забезпечень, що їх пропонує УНСоюз.

3) Наша майбутність полягає в тому, щоб наші діти, внуки і правнуки ставали членами УНСоюзу, тому слід про це дбати. Знаю із власної практики і досвіду, що наша молодь відходить від нас. Щоб направити цю ситуацію — конечно і пожадано, без уваги на кошти, мати організаторів — молодих людей, що знали б як підходити до молоді і приєднувати їх в ряди УНС. Це збереже наш Союз вічно молодим.

4) Членам, що мають грамоти на все життя і є членами 30 або більше років, потрібно дати вищу дивіденду, а навіть звільнити їх від плачення вкладок. Якщо такі члени будуть вдоволені, тоді їх діти, внуки і правнуки не будуть вибирати грошового звороту, як це тепер часто трапляється, але залишаться надалі членами та будуть брати додаткове забезпечення в УНС, а не деінде.

5) Дивіденда, що її дає УНС своїм членам, є замала, треба її підвищити. Також члени, що мають виплачені грамоти, повинні отримувати таку саму дивіденду, як активні члени.

REPORT OF ANNA CHOPEK, SUPREME ADVISOR

The by-laws of the Ukrainian National Association state with reference to the Board of Advisors that "they shall take part in all conventions, in all regular and special sessions of the Supreme Assembly, and make reports in writing at the annual Supreme Assembly meeting and at the Convention of the activities in their districts and territories, to execute all orders and assignments given them by the Supreme President and to counsel and advise the Supreme Executive Committee on all matters of the association."

In January of 1971, I conducted an installation of officers of Branch 238, and attended annual meetings of Branches 374 and 307 in January and February. At all of these meetings, I discussed matters pertaining to the UNA, and stressed the importance of our membership campaign and our fraternal work.

In May, I attended the Supreme Assembly meeting and participated in all of its deliberations.

In October, I conducted a regional meeting at the request of Dr. J. Padoch, at which he appeared in connection with the membership drive.

Representing the UNA in the New England Fraternal Congress and being President of the Congress kept me very busy during 1971. The New England Fraternal Congress is a working Congress, and much time had to be devoted to attendance at meetings and promoting its projects. In 1971, I was again actively engaged in the promotion of Flag Day exercizes in historic Boston Common, which were attended by some 1,000 people. I also made arrangements for the issuance of proclamations by the Governor of Massachusetts and Mayor of Boston on the occasion of fraternal week. I was delegated to appear at the National Fraternal Congress by the N. E. Fraternal Congress, which was held in Denver, Colorado. The motto of the Convention was "Fraternals Care." Many interesting subjects were covered, and one point was stressed over and over, that the day of just being in existence is over, and that the fraternals must get their material in the best form and present it to the public, and that they must turn on their sound so that the public can find them.

I was honored to receive on behalf of the N.E. Fraternal Congress the Fraternal Merit Award for its outstanding efforts and achievements in promoting fraternal programs.

Supreme Advisor M. Kalba was a wonderful host, and he made our stay very pleasant. We met the members of the Ukrainian community in Denver at a concert and dance, and had a very enjoyable meeting and banquet with the members of the local branch of the UNA.

I presided at the annual meeting of the N.E. Fraternal Congress, and our Ukrainians were very much in evidence. Anne Remick, Secretary of Branch 238, was chairman of the public relations committee, Prof. John Teluk, our Vice-President, was a member of the resolutions committee, Rev. Stephen A. Chomko, Pastor of the Ukrainian Catholic Church of Christ the King, gave the invocation and benedicition at the banquet, and the Ukrainian dance group from the Boston Branch of SUMA furnished the entertainment. At all times as president of the N.E. Fraternal Congress I did all that I could to uphold the prestige of the UNA and of the Ukrainian people.

In September, I represented the UNA at the 25th anniversary banquet for Rev. S. Chomko.

In November, I represented the UNA at the 45th anniversary of St. Michael's Ukrainian Orthodox Church in Woonsocket, R.I., at which I stressed the importance of the role Ukrainian fraternals play within our Ukrainian church communities.

In December, I represented the UNA on the occasion of the 50th anniversary of the founding of the Autocephalous Ukrainian Orthodox Church held by the New England Deanery of the Ukrainian Orthodox Church of the USA, at St. Andrew's Ukrainian Orthodox Church in Boston. The event was an all-day affair, which began with the celebration of the Divine Liturgy, followed by a banquet and concert, and was attended by the hierarchy, clergy and faithful of the N.E. Deanery.

Throughout the year, I represented the UNA at various Ukrainian affairs in the Boston area, was present at the raising of the Ukrainian flag at Boston City Hall, and at the Governor's and Mayor's office for the signing of proclamations on Ukrainian Independence Day.

I received and studied the papers pertaining to the formation of the Ukrainian National Urban Renewal Corporation which was set up for the purpose of acquiring the land and building the 15-story office and commercial building to house the Ukrainian National Association, Inc., and found them in order.

I have tried to fulfill my obligations as set forth in the by-laws to the best of my ability.

Anna Chopek

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО ВОЛОДИМИРА ЗАПАРАНЮКА

Мій звіт перед Головним Урядом та загальним членством Українського Народного Союзу, це вияв моєї річної праці, який відноситься, у більшості до організаційної ділянки та деяких завваг на майбутнє.

На протязі 1971-го р. я старався бути не менш активним, як й в попередніх роках. Я виконував Союзові обов'язки так, як веліло моє почуття чести й морального обов'язку. Я мав постійні зв'язки із Відділами УНСоюзу горішньої частини Нюйоркського Стейту, бо статут зобов'язує головного радного дбати про зріст і розвиток Союзу призначеної йому території. На протязі звітового року, я був виконавцем усіх запропонованних мені завдань Головною Екзекутивою УНСоюзу.

Крім виконування обов'язків головного радного, я також був головою Союзової Округи та секретарем 484-го Відділу в Ютиці.

Організаційна ділянка

У 1971 р. я зорганізував 26 нових членів. В Ютицько-Сиракюзькій Окрузі, якої я був головою по всіх зусиллях зорганізовано всього 78 нових членів. Це направду був катастрофальний рік для Округи, бо, не зважаючи на це, що зорганізовано 78 нових членів, Округа втратила 87 членів.

Щоб зрозуміти велику втрату членів в Окрузі, треба звернути увагу на такі факти: великий відхід членів з дозрілими грамотами E-20 та P-20, та найголовніша причина – це відданість поодиноких Відділових секретарів, які є промоторами своїх Відділів, і з неоправданих причин не виконували своїх завдань. В Окрузі тільки два Відділи перейшли на 1972-ий рік з надвишкою членів; решта 11 Відділів перейшли з втратою й то великою. Не буду обвинувачувати нікого поіменно, бо вірю, що ті відсталі секретарі надроблять втрачене в біжучому році і після того буде мені приємно подати їхні імена, як справжніх громадських працівників, в моєму наступному річному звіті.

Сусідня Округа УНС в Трой, Н. Й., яка мені підлягає тереново, провела дещо кращу діяльність під проводом свого голови Павла Шевчука. Хоч і ця Округа не вив'язалася задовільно, то все ж таки придбала більше нових членів, як втратила. Головне в тому, що не було ані одного Відділу, який не придбав би бодай пару членів. В загальному в обох Округах суспенди були мінімальні.

Обмірковуючи більш живучий рівень організованости Союзових Округ, в результаті приходжу до переконання, що про це в першу чергу повинні подбати самі Відділи. Секретарі та інші урядники Відділів повинні бути більше діяльними. І це можуть зробити тільки члени Відділів на своїх річних зборах. Цього не зробить головний урядник, ані голова Округи УНСоюзу, бо статутово, Відділи УНС є самостійні - самодіяльні. І так довго, як довго Відділи будуть самостійними, немає підставових можливостей, за винятком морально-громадських, зобов'язати секретаря чи урядника Відділу УНСоюзу до зорганізування нових членів.

У 1971 р. я брав участь в п'ятьох Окружних Зборах. Крім того був відпоручником Головної Екзекутиви УНСоюзу на градуації 12-тиклясової Школи Українознавства в Сиракюзах та на 60-ім ювілею заснування української парафії в Геркімері, Н. Й.

Завваги

Нашим найважливішим питанням, це дальший зріст УНСоюзу. Ресурси проспектів на терені Америки чи Канади вже майже на вичерпанні. І, коли ми не запобіжимо лихові, то за 5 чи 10 років, не буде кого забезпечувати. Наші обласні організатори виявилися надзвичайно успішними, але як ще довго? За кілька років вони підуть на емеритуру. Зрештою й так вік тих проспектів, до яких вони мають доступ й довір'я, за кілька років перейде забезпеченеву границю віку. Залишається у більшій чи меншій кількості молодше покоління, до якого наші організатори мають менше відкриті двері. До теперішньої нашої молоді треба говорити їхньою мовою, то не значить англійською, треба так думати, як теперішня наша молодь. Щоб пристосуватись до нашої молоді, і то негайно, треба вишколити кілька молодих організаторів на кошт УНСоюзу „не на Союзівці", а таки оплатити забезпеченеві фахові курси чи навіть коледж, це принесе УНСоюзові не тільки кількість, але й якість членів.

Пані і Панове! Ось тут між нами ми в більшості вже в похилому віці. Ми не можемо задовольнитися тим, що для нас ще вистачить членів. Ми мусимо дивитись на майбутнє й приготовити майбутнє для УНСоюзу.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО ПРОФ. М. КУРОПАСЯ

During the past year as a UNA advisor I was involved in activities which can be broadly divided into three major categories — organizational, educational, and communal.

ORGANIZATIONAL ACTIVITIES

In the Chicago-land area I served the UNA in the following posts:

1. Vice-president of UNA Branch 423.

2. Cultural Chairman of the UNA District Committee. My activities in this position led to a feature article on Ukrainians in Chicago in the **Chicago Daily News.**

I was also present at the annual meeting of UNA Branch 22 where a lively discussion ensued concerning the future of a Midwest Soyuzivka. A unanimous resolution was passed by the branch to investigate the matter further and to learn why a unilateral decision by Mr. Lesawyer was permitted to decide the future course of the UNA. It was generally agreed that Mr. Lesawyer did not enjoy this power and that there was too little contact and communication between the UNA president and the UNA grass roots community. Not being privy to Mr. Lesawyer's motives, I was not in a position to explain his shortcomings.

EDUCATIONAL ACTIVITIES

As chairman of the UNA Educational Research Committee. I represented the UNA on the following occasions:

1. **The Statue of Liberty Immigration Museum Review Panel** — An 18 man review panel of ethnic scholars and communal leaders dissatisfied with the proposed specifications for the Immigration Museum at the base of the Statue of Liberty was organized last Fall. In November the committee met with officials of the Department of Interior in Washington, D.C., in an effort to postpone the opening of the museum until the general theme of effort could be shifted from one of condescension of the "give me your wretched refuse" variety to one which more accurately reflected the true role of ethnic communal life in the history of the United States. Our efforts were successful and the museum was not opened on the scheduled date.

In March of this year the same committee of dissident ethnic scholars met with federal officials for a preview of the museum in New York City and again a number of shortcomings were noted. My major concern was with the fact that theDisplaced Persons segment of the museum, housed in the "Refugees from Tyranny" section was totally misrepresented. No mention was made of Soviet tyranny and the countries of origin of the refugees from Eastern Europe was also missing. I was assured that the proper revisions would be made before the museum is officially opened to the public.

2. **The National Project on Ethnic America.** — I represented the UNA on the national advisory board of the National Project on Ethnic America a de-polarization effort sponsored by the American Jewish Committee. A highlight of this year's activities was the organization of a conference on Ethnicity in Education at the University of Illinois campus in Chicago. I served as workshop chairman at the conference which attracted over 600 educators. My topic was "Should Blacks Fear the White Ethnic Revival?"

3. **The Chicago Catholic Archdiocesan School Conference on Ethnicity** — I represented the UNA at an ethnic conference sponsored by the Catholic Archdiocesan School Board of Chicago. My wife and I conducted a workshop entitled "The Ethnic Family in America: What it Means to Live Bi-culturally."

4. **The National Conference on Ethnic Studies** — I represented the UNA at the first annual conference on ethnic studies held in Washington, D.C. Meetings were arranged with Senator Schweiker and Commissioner Marland of the Office of Education to discuss the future of federal support for ethnic studies. A new national body "The National Coordinating Assembly on Ethnic Studies," was established to continue efforts on behalf of the formation of viable, local ethnic studies committees. Dr. Michael Pap, another UNA member from Cleveland, and I had the honor of being elected vice-presidents of the Assembly.

COMMUNAL ACTIVITIES

Since I believe every UNA Supreme Assembly member should be active in other Ukrainian organizations if he is to maintain his credibility with the Ukrainian community, I also spent the last year serving as:

1. National President of the Ukrainian National Republican Federation.

2.National Vice-President of the Organization for the Rebirth of Ukraine.

3. President of the Republican State Nationalities Council of Illinois.

До цього, надрукованого уже звіту, проф. М. Куропась дав наступні додаткові завваги українською мовою:

Я репрезентував Український Народний Союз в справах еміграційного музею у Вашингтоні і в Ню Йорку. Було це у „Свободі". Справа еміграційного музею є дуже серйозна з тої простої причини, що українська справа там, в тім музеї, зовсім не відповідала суті, так як наше еміграційне життя розвивалося в Америці. З огляду на це, я репрезентував Союз і взагалі українську громаду. Зробили так, що цей музей, який мав бути відкритий тому два місяці, не був відкритий. Тепер роблять ремонт цього музею і тепер буде ліпший музей і більше репрезентативний відносно — не лише української, але й загально-еміграційної справи. Я також репрезентував Український Народний Союз у Вашингтоні, коли нова організація була створена для студій т. зв. етнічних Ethnic studies. Як вам відомо, ця частина Ethnic studies Heritage Bill вже перейшла і я думаю, що до двох-трьох тижнів вже перейде і буде голосування над нею. Ми українці, на мою думку, беремо за малу участь в цілій цій акції. Виходить так тепер, що різні етнічні групи висувають своїх спеціялістів, своїх людей, щоб вони старалися і робили спроби, щоб дістати гроші від федерального уряду. Я пропоную, щоб при Дослідним Комітеті така сама комісія була створена і щоб далі продовжувати цю роботу, щоб від Федерального уряду ми дістали гроші, щоб продовжувати студії над етнічними групами, а спеціяльно над нашою громадою. Щодо різних пропозицій, я вже десять років даю різні пропозиції, але ніхто мене не хоче слухати і тому ми є нині в клопоті. Але хочу ще підчеркнути, що коли д-р Гнатюк говорив про це, що ми повинні добре переглянути курси на Союзівці, то я хочу пригадати, що тому чотиря роки, властиво три роки, ми зробили глибоку перевірку і на річних зборах було рішення, щоб майже 98% всіх тих завваг, що ми поставили, мали бути виконані. До нинішнього дня майже ані одна заввага не є виконана. На кінець я б хотів сказати, що я вірю, що той наш будинок в Ню Джерзі вийде, я думаю, що це буде наша кара Божа — так би сказати — і я б просив, щоб Будівельний Комітет був створений, щоб скоро зробив наглі наради і щоб рішити, як далі йти з цією справою.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО МИРОСЛАВА КАЛЬБИ

Як головний радний, я брав активну участь у минулорічному засіданні Головного Уряду УНСоюзу, та працював у секції організаційній як секретар і як член у секції для молоді.

Від 27-го листопада до 11-го грудня 1971 р. я відвідав Відділи УНСоюзу, яких не мав нагоди відвідати ще до того часу, а саме: в Омазі — Небрасці, Ст. Джозефі і Ст. Люісі — в Мізурі і Кензас Ситі в Кензас. Ця організаційна поїздка у віддалені сторони є позитивною під кожним оглядом. Відділи ті, майже, ніхто не відвідував, поза гол. секретарем д-ром Падохом в 1970 р., тож тією об'їздкою нав'язав я тісний зв'язок між тими Відділами та членством, залагодив багато непорозумінь та недоліків, та привернув знову повне довір'я до УНС у тих, хто мав певні застереження чи претенсії. Для кращої координації та розгорнення союзової праці на тому терені, узгіднив я з повищими Відділами потребу створення „Центральної Округи УНС", до якої входили 6 Відділи: 141-ий з Лінкольну Небраска, 354-ий і 356-ий із Омаги — Небраска, 355-ий із Ст. Джозефу — Мізурі, 323-ий з Кензасу Сити — Кензас та 226-ий з Денверу — Колорадо. Усе є приготоване до скликання Основуючих Зборів, які правдоподібно відбудуться за місяць часу в Омазі — Небраска.

Усі ті Відділи висловили також бажання та потребу створення союзового об'єкту на Заході Америки, згідно із моїм пляном, який, вірю, що вкоротці уже пічнеться реалізувати, після узгіднення ще його із Головною Екзекутивою УНС. Під час повищої поїздки приєднав я 24-ох нових членів.

Від 19-го лютого по 1-ий березня ц. р. я вперше відвідав наш Відділ у Гюстоні — Тексас, та Відділи у Фініксі — Арізона та в Лос Анджелесі — Каліфорнія, перебуваючи в останньому лише один день, тому, що мусів повернутись домів через поважне захворіння моєї дружини. І ця поїздка дала великий успіх через затіснення зв'язків та залагодження багато непорозумінь та справ, зв'язаних із УНС. Під час цієї поїздки я приєднав 15 членів. Найбільше, бо 10 приєднав у Гюстоні, чим побільшив Відділ на одну третю членства. В Гюстоні також обговорив та устійнив з Віктором Балабаном справу створення фундації його іменем, до якої певне відношення буде мати і наш УНС, а яку точно з'ясую на найближчих річних нарадах Головного Уряду.

В тому звітовому часі, приєднав я також 22-ох нових членів у своєму 226-му Відділі, в якому я є секретарем, так, що за звітовий час приєднав я разом 62-ох нових членів.

З нагоди 50-ліття УВУ, якого ректор д-р Володимир Янів об'їжджає тепер Захід Америки, та свою поїздку розпочав саме із Денверу, де в неділю 16-го ц. м. відбулась з цієї нагоди академія та зустріч з громадянством, на якій я, як головний радний УНС із тих теренів зложив привіт та побажання успіхів від Головного Уряду Унсоюзу.

До свого надрукованого звіту головний радний М. Кальба додав такі завваги:

Я хотів би передати вам декілька завваг, відвідуючи і чуючи, що діється в терені, який дуже далеко віддалений від наших більших скупчень і осередків. Я мав нагоду і честь відвідати вісім наших Відділів від останніх наших нарад по сьогодні. В тих Відділах, як приїжджається в такі далекі закутини, ви мусите репрезентувати не тільки Український Народний Союз, ви мусите заступати інтереси УККА, СКВУ і т. д., тому, що люди є жадні, вони не знають вісток, не знають, що діється в наших осередках. Завважується, і це ви мусіли також завважити, що запал нашої еміграції до праці занепадає, як на нашому культурному полі, так громадському, й те саме ми відчуваємо у нашому Союзі. Маю враження, що люди є ті самі, але час 20 років охолодив людей і тому зустрічаємося з тою самою проблемою на полі Українського Народного Союзу, з якою зустрічаємося на нашому громадському чи іншому секторі. Я сам в тому часі зорганізував 62 члени, але сміло можу сказати, що я два рази стільки зорганізував. Чому? Тому, що ще раз стільки привернув тих, які покидали Народний Союз і навіть тих, які вже відійшли. І так само, коли читаю звіти наших організаторів, то я дивлюся на їх працю у тій самій формі, що вони здобули для Українського Народного Союзу два рази стільки членів, як вони подають. Вони своєю працею, своїм вишколом секретарів, поправками недоліків на місцях підбудовують УНСоюз, чого не видно у жадному звіті. І тому я зорганізував Центральну, покищо одну, Округу, яка в найближчу неділю має основуючі збори. Коли до секретарів далеко віддалених ніхто не заглядає роками, вони мимоволі засипляють. Якщо вони зійдуться бодай раз в рік і стануть лице в лице зі своїми товаришами-секретарями з інших Відділів, їм буде стидно показатися без здобутків. І через виміну думок, через перевірення різних недоліків і т. д. повинні прийти позитивні наслідки.

Поза моєю поїздкою на Захід я ще співпрацював з делегацією Українського Народного Союзі на конвенції Крайового Братського Конгресу у Денвер і виконав припорученния, яке мав від організаційного Відділу, а це зайнятися надрукуванням двох ґратуляційних карток, які були ухвалені двома попередніми нарадами.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО ЄВГЕНА РЕПЕТИ

Вперше доводиться мені звітувати за повний рік на пості головного радного УНС після останньої Конвенції, яка наділила мене цим відповідальним становищем. Завдання головного радного я старався виконувати сумлінно і в найкращому інтересі всього членства УНС. Виконування моїх обов'язків зводилося в загальному до таких виявів:

1. Був присутнім на святкуваннях осередку СУМА ім. Івана Богуна в Чикаго, якими відзначувано 20-ліття існування цього заслуженого Осередку і зложив привіт від УНС.

2. Прощав від УНС пок. Степана Хом'яка, секретаря 146-го Відділу у Дітройті на його похоронах.

3. Відвідав Школу Українознавства у Палатайні, іи-

(Закінчення на ст. 4-ій)

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО ЄВГЕНА РЕПЕТИ

Закінчення зі стор. 3-ої

формуючи учнів старших кляс про УНС, при тому роздав їм союзові олівці.

4. Був присутній на Зустрічі Українців Америки й Канади у Клівленді, якою вшановано 100-ліття народин Лесі Українки.

5. На Союзовому Дні Округи Дітройту влаштував товариську зустріч з секретарями цієї Округи.

6. Репрезентував УНС на Здвизі СУМА-Захід у Дітройті, на якому влаштував зустріч з секретарями багатьох Відділів моїх Округ.

7. Брав участь у Конвенції Конґресу Братських Союзів Мичиґену у Флінті.

8. Подав проєкт летючок, які видруковано в друкарні „Свободи" в кількості 12,000 і роздано у майже всіх місцевостях, де існують Відділи УНС Округ: Чикаго, Дітройту і Клівленду. Ціль — реклама УНС.

9. На доручення Головної Екзекутиви та в порозумінні з головами Округ, на місцях, договорювався з керівниками українських радіогодин про оголошування УНС на їхніх програмах у Чикаго і Клівленді.

10. Був присутній на річних зборах округ Дітройту і Клівленду.

11. Перевів сам секретарсько - організаційний курс в Окрузі Янґставну та допоміг заступникові головного предсідника і керівникові Рекордового Відділу УНС Володимирові Сохановi перевести такий курс в Окрузі Дітройту.

12. Був присутній на святкуваннях АБН у Клівленді.

13. Брав участь у Річних Нарадах Головного Уряду на Союзівці.

Щоб улегшити, а при тому поширити організацію членів, пропоную:

1. Підвищити організаційну винагороду окружним і Відділовим організаторам.

2. Змодифікувати систему бонусів в той спосіб, щоб заохотити секретарів приєднувати членів на більші суми.

3. Підвищити дивіденду членам на грамоти, що є в силі 10 і більше років.

4. Впровадити нові кляси забезпечення і додатки.

5. Поширення реклями серед молоді через безпосередні зустрічі з нею в школах, на таборах, з'їздах, конкурсах, турнірах, тощо, а при тому бзпосередня допомога молоді і її різних виявах.

6. Затруднити за малою винагородою на експериментальній базі лише в деяких Округах референтів молоді.

Кінчаючи мій звіт, почуваюся до милого обов'язку подякувати Окружним Комітетам моїх округ за дійову співпрацю, а секретарям Відділів і членам Управ за їхнє сумлінне виконування своїх обов'язків. Зокрема дякую і складаю признання тим секретарям і організаторам, що дбали про приріст нових членів.

REPORT OF ANDREW JULA, SUPREME ADVISOR

The program for the Sixth Annual Ukrainian National Association Bowling tournament, which took place on May 8, 1971, were formulated in the fall of 1970. Due to the location of our UNA Estate, or as we call it, Soyuzivka, a person had to be selected to handle all the details and a person who lives close to the location, Mr. William Hussar of Rochester, N.Y. as a past officer of the Supreme Assembly and with his experience in the field of sports, was appointed chairman for the tournament. We all know what a success the tournament was, so I won't go into any of the details. The one complaint from the bowlers who made the long trip to participate in the tournament was inadequate housing facilities and the comforts that are enjoyed by bowlers who compete in this sport.

District meetings of UNA Branches of western Pennsylvania were held on January 24 and on May 2 in the Roosevelt Hotel, Pittsburgh, Pa. Mr. Walter Hirniak, one of our capable organizers, attended both meetings. He spent some time in the area and was instrumental in helping to organize new members.

On May 9, I represented our organization at the Golden Jubilee of past president Wasyl Shabatura of the Ukrainian National Aid 'Association.

During the Memorial Day week-end, the sports rally of the Ukrainian Youth League of North America was held in Cleveland, O. UNA Branch 161 of Ambridge Pa., — for the ninth consecutive year — took home the junior basketball trophy and for seventh time the senior basketball championship. The "King of Sports" title was bestowed upon one of the best salesmen for our organization, Mr. Joseph Rodio of Ambridge, Pa.

Little did I realize, when I was asked to help Branch 56 of Wheeling, West Virginia, celebrate its 60th anniversary and to pay tribute to one of their hometown boys, whose father was one of its founders, that it would be the last time that I was in his company. This man, who became the Supreme Treasurer of the UNA, Peter Pucilo, will never be forgotten by those people who came to honor him. That evening will always be remembered. It was Saturday, September 18, 1971.

On Sunday, November 7, in conjuction with the 60th annual convention of the Pennsylvania Fraternal Congress, our Ukrainian youth gave a wonderful performance at their "Gems of Fraternalism program." The convention was on November 8 and 9, and our Supreme President was in attendance and served on the resolutions committee.

As the year 1971 came to a close, I had no other specific duty to perform, outside of organizing more members to our Soyuz. My Branch 161 is most happy to have contributed 35 new members for the year.

For the year 1972, I hope that all of us will be more active in our organization and do the great things that are expected from us, justifying that trust that the delegates bestowed upon us by electing us to the office that each of us holds on the Supreme Assembly of the Ukrainian National Associtiion.

Керуючий сесією проф. І. Телюк ствердив, що закінчено звітування та попросив до слова гол. предсідника Йосипа Лисогора. Головний предсідник пропонує, щоб з уваги на перебування президента ЗСА Р. Ніксона у Москві приготовити каблеграму, в якій належить попросити Президента, щоб він, як буде в Києві, інтервеніював чи в якийсь інший спосіб порушив переслідування українських культурних діячів в Україні. Над цим розвинулася дискусія, в якій брали участь д-р М. Данилюк, д-р І. Скальчук, В. Сохан, М. Куропась, Я. Падох, сенатор П. Юзик і проф. І. Телюк. На внесення М. Куропася, піддержане А. Дорошенком, обрано Комісію для підготови тексту каблеграми в складі: сен. П. Юзик, ред. А. Драган і д-р І. Скальчук.

Після цього проф. І. Телюк поінформував, що на цьому кінчається засідання, тобто ця друга пополуднева сесія, а третя розпічнеться завтра, тобто у вівторок 23-го травня 1972 р. о год. 9:30 рано. Передбачується, що перед полуднем відбудеться дискусія, а час після обіду буде відданий на наради Комісій.

На внесення Марії Душник схвалено просити почесних членів Головного Уряду, щоб вони зайнялися підготовою програми святочної вечері, яка відбудеться у четвер. На цьому, о год. 6:30 веч. закінчено перший день нарад Головного Уряду.

Другий день нарад

Вівторок, 23-го травня 1972 р.

Третя (рання) сесія

Третя рання сесія другого дня засідання Головного Уряду почалася о год. 9:40 рано. Її відкрив і вів головний предсідник Йосип Лисогір.

Головний контролер мґр Іван Геврик пригадав, що вчора схвалено доповнити порядок нарад звітом про Союзівку і пропонує, щоб це відбувалося постійно. Головний предсідник Йосип Лисогір інформує, що звіт про Союзівку складе її управитель Володимир Квас і що цей звіт становитиме частину його звіту.

ЗВІТ ПРО СОЮЗІВКУ ДИР. ВОЛОДИМИРА КВАСА

Управитель Союзівки Володимир Квас підкреслив, що його звіт буде короткий, бо чимало з того, про що слід було б звітувати, подала Головна Контрольна Комісія. Він бажає тільки дати пояснення, чому Союзівка минулого року видала $27,000 на ремонт і $39,000 на капітальні поліпшення своїх влаштувань.

Мені доводиться вже сімнадцятий рік звітувати перед Вами, тимбільше мені приємно, що за цей час Союзівка змінилася на краще виглядом, як також наші гості.

Щороку я Вам звітував про наші приходи і розходи та про бизнес Союзівки, а цього року мені ще припало додаткова робота п. Данила Слободяна, це є господарка і леґальні справи і тому мій звіт буде складатися з чотирьох частин.

1. Підсумки приходів і розходів Союзівки
2. Аналіза нашого бизнесу
3. Господарка та її перегляд
4. Плян на будуче.

1. Підсумки приходів і розходів. Подам тільки короткий звіт за 1971 рік, тому що про це подрібно вже звітувала наша касирка.

Загальний оборот Союзівки за останній рік виносив суму $ 342,744.78, тобто менший в порівнянні з попереднім роком на суму $ 13,810.99 приблизно 4% менше.

Ми цю суму розіб'ємо на поодинокі відділи:

З винайму кімнат менше	$ 9,053.57
З бари менше	4,077.25
Снек бари менше	1,416.98
Крамниці подарків менше	2,893.60
Разом менше:	$ 17,414.40
Відняти різні приходи, яких було більше	$ 3,603.41
Остає різниця	$ 13,810.99

До найважнішої причини належала слаба економіка країни і багато людей було безробітних, а деякі зі страху стримувалися з видатками, а в першу чергу з вакаціями.

Друга причина: щороку ми мали в серпні старших віком людей, піонерів, але багато з них повмирало, або хворіли і не могли приїхати, правда за кілька років їх діти заступлять батьків.

Третя причина: багато людей мають вже власні доми в наших околицях і до нас приходять на програми і забави, а також багато людей їздять в Україну і до інших европейських країн.

Річ ясна, деякі люди відпали від нас тому, що в попередніх роках не могли дістати кімнати і я це передбачував і про це звітував. В місяці грудні погода не дописала тому, в День Подяки падав сніг, а в святочнім сезоні був дощ. Наш оборот може вагатися до $ 20,000, залежить від бизнесу перед і після сезону.

Американські готелі мали менший оборот від 20% до 30%.

За це ми зменшили розходи на платні і харчі понад $ 21 000. Як знаєте, в останньому році ви ухвалили Союзівці позичку на удосконалення оселі на суму $ 50,000. Позичено тільки $ 30.000. Ми втратили на інвестиції суму $ 39,704.45, а на ремонт $27,551.23, тому, що ми робили ґрунтовний ремонт. Про подробиці буду звітувати пізніше.

Останній рік дописали нам з'їзди і конвенції наших товариств. До великих конвенцій можемо зачислити Пластову КУПО, Союз Українок Америки, Лікарську конвенцію і СУСТА. Як то добре, що наші установи можуть відбувати свої з'їзди ,а також наша молодь має де зустрінутися. Багато молоді брало участь в наших програмах. Найбільша група молоді виступала на наших програмах „Квіт Папороті".

Останнього року ми мали найкращу танцювальну групу під проводом Романа Строцького. Під час виступу нашої групи на Фестивалю в Давфині, Манітоба, вони здобули перше місце. Ми також в неділі маємо Служби Божі, а під час Богослуження ми замикаємо всі підприємства, також басейн, щоб був спокій і наші гості могли гідно відбути свято.

Вечорами в неділі продовжуємо дальше культурні і мистецькі програми, в яких брали участь наші славні мистці, як Едвак Козак, Яків Гніздовський, Любослав Гуцалюк, Слава Ґеруляк та інші.

В століття народин Лесі Українки і Василя Стефаника ми присвятили спеціяльні програми. Мушу зазначити, що ми вже маємо новий наробок молодих талантів, які вибиваються зі своїми деклямаціями: Оля Шкафаровська і Гончаренко. Сезон пройшов спокійно, в суботні вечорі ми мали добрі програми і забави і наші гості були задоволені. Багато поміг нам напис при вході нашої брами, що вступ на Союзівку тільки для членів і їх гостей, і тим самим ми оминули припадкових гостей, які не мають нічого спільного з нами, а при тому можуть зробити нам клопіт. Наші гості прийняли із задоволенням, що ми вставили охолодження в залі і барі.

До сумної вістки треба зачислити це, що з чотирьох старців-емеритів, які у нас перебувають, двох повмирало: Володимир Лехицький і Лука Матвіїшин. Сл. п. Лехицький залишив у спадку $ 500.00 для Союзівки, за цю готівку думаємо купити дещо для молоді.

Треба перевірити наш реґулямін щодо старців і дещо треба змінити бо деякі старці не мають упорядкованого тестаменту і ми були б мали проблему з п. Матвіїшиним, який не мав тестаменту, але на щастя його кузин звільнив нас з додаткового клопоту.

3. Як я згадував, останнього року ми витратили на ремонт $ 27,551.23. Це були конечні видатки, всякого роду направи, спеціяльно дахи. Найбільший видаток був на направу даху головного будинку. Ми замінили погнилі дошки піддаша і дали майже всі нові ринви, які були подіравлені, а також дах з дірами, то ми покрили новою асбестовою дахівкою. На цю роботу ми були змушені брати спеціялістів від такого даху. За цю роботу ми заплатили разом з направою ринвів $6.585.34. Ми ще одної частини даху не скінчили, бо захопила нас зима і за цю роботу треба числити приблизно $ 1.000. Правда, дехто скаже, що це велика сума і що оплатилося б зробити новий дах, але як ми візьмемо під увагу, що цей дах від купна Союзівки 20 років тому, ми тільки латали деколи, то він нам вже оплатився, а тепер як ми будемо пильнувати, то ще може постояти сорок літ.

Направу інших дахів ми мали у „Веселці", „Полтаві", Ворохті", „Анексі", „Києві" і у „Львові" та бані нашої каплиці. Ми це все зробили нашими силами важніші роботи зробив п. Лехновський, а бані п. Берізка.

Заінсулювали дахи в головному будинку, „Анексі" і „Полтаві", а решта будинків будемо інсулювати цього року. При тому ми заощадимо огріття, а літом будуть холодні кімнати.

Останнього року ми майже всі будинки помалювали всередині, назовні. Також помалювали басейн і залізний збірник води. Це була велика робота, яку зробив наш робітник Микола і ми защадили багато грошей, якби був робив контрактор.

Відновили і намалювали танцювальну плятформу. Цю роботу виконав контрактор і це коштувало нам 2,581.00 дол.

Багато доріг направили і покрили асфальтом. Цю роботу виконав частинно контрактор, а решта нашими робітниками.

Майже всі водні проводи поробили, або поправили. Вичистили всі збірники каналів і коло „Чернівців" заміниди новий, бо був вже діравий. Направили огрівання головного будинку, а також вставили стелю і помалювали. Поширили площу відбиванки і забезпечили муром. Відчистили і запустили спеціяльним варнішом підлогу в „Києві" і „Полтаві". Засипали малий басейн коло Львова, бо він не був придатний на купання і небезпечний, бо хтось з дітей міг впасти і покалічитися.

В нашу інвестицію ми вклали $ 39,704.45 і за ці гроші ми виконали слідуючі роботи.

Найважніша робота і скомплікована була побудова нової системи каналізації, яку ми зробили у власнім заряді. Цею роботою провадив і робив п. Берізка і це нам коштувало $ 12,245.24, а оферта контрактора була кругло $20.000. Ми заощадили $8,000, а уряд здоров'я затвердив і навіть ставив нас за приклад другим готелям.

Перерібка кімнати в Гостинниці коштувала нам $ 1,831.00, в „Києві" $ 2,003.00 а у „Веселці" частинна перерібка трьох кімнат $ 2,250.00.

Охолодження залі і бари коштувало нам $ 17,723.79, разом з податком. Небезпечні місця забезпечили від випадку залізною огорожею і це нам коштувало $ 565.00. На різні малі роботи ми видали суму $ 2,431.76.

Вхід до гостинниці ми прикрасили фонтаною, яку виконала наша артистка Слава Ґеруляк.

4. Слідуючі роботи думаємо зробити цього року:

Додаткову площу для паркування, поширити дорогу в деяких місцях, спеціяльно небезпечний закрут, докінчити проводи води та їх реґуляцію. Зробити город коло „Ворохти" і упорядкувати площу, де наші гості могли б забавлятися на свіжому повітрі.

Почистити сад коло „Києва" і засадити деякі площі деревами. Упорядкувати город коло пам'ятників Шевченка і Мазепи, зрізати сухі дерева і почистити сухі гілляки.

Переробити тенісовий корт і відбиванкову площу, переробити два тенісові корти і, по можности, додати третій. Направити і помалювати площу коло басейну, зробити площу для вправ тенісу, розібрати стару шопу, яка кожної хвилини може завалитися, а старі речі перевезти на інше місце.

Побудувати новий магазин для складу і для приміщення нашого устаткування і це буде коштувати приблизно $ 10.000.

Направити і помалювати старий цементовий резервуар води та забезпечити огорожею, перебудувати і удосконалити помпу води у Мейн Гол, докінчити направу даху головного й інших будинків. Докінчити інсуляцію будинків „Київ", „Ворохти" і частинно „Львова".

Поставити стіну зі зовні старого гаражу, а потім переробити на мешканеві кімнати для наших сталих робітників. Відчистити і запустити спеціяльним варнішом всі підлоги в дитячім таборі „Веселці" і у великій залі. Цю роботу думаємо виконати власними силами. Також покрити стіни у „Львові" дошками, щоб не малювати щороку.

Помалювати деякі кімнати, почистити пивниці і зробити з них деякі магазини. Переробити лазнички в „Чернівцях" і у „Вишниках", поставити „меркурі" світла коло „Львова", „Веселки", „Чернівець" і „Ворохти".

Поставити карпети при вході до „Веселки" — залі, на коридорі між барою і снек-барою та при деяких кімнатах. Вхід до „Полтави" і „Ворохти" переробити, направити стіну на зовні залі.

Деякі меблі додати, а деякі направити. Як ми це все зробимо і будемо пильнувати, то на будуче ми не будемо мати таких робіт і тим самим заощадимо гроші.

Останнього року ви ухвалили позичку в сумі $50.000 на всі роботи. Союзівка позичила тільки $30.000, а решту ми старалися зробити з нашого зарібку.

Будемо старатися цього року всі роботи зробити з нашого заробітку, також це буде залежати від сезону, яка буде погода й економічний стан країни.

Ми стараємося майже всі роботи робити власними силами, бо контрактори задорогі і самі бачите, скільки ми заощадили на самій будові каналізації.

Всіми роботами я мушу сам опікуватися і провадити, а також бизнес, і це дуже тяжко на одного чоловіка. Правда, я маю в канцелярії дуже добру силу, Марійку Ганкевич, але я потребую заступника, що коли б щось сталося зі мною, було кому заступити мене.

Я дозволю собі зложити Вам щиру подяку за це, що Ви ухвалили останнього року позичку, яка, як самі бачите, дала великі зміни, якими гості задоволені.

Тарас Шмагала і Володимир Бакад...

(Закінчення з 1-ої стор.)

лодимир Бакад у порозумінні з проф. Тарасом Шмагалою. Передбачається, що вже в короткому часі відбудуться наради цього Крайового Комітету, який складатиметься з двох частин: Почесного із президентом УККА проф. Левом Добрянським на чолі та до участи в якому будуть запрошені всі Владики Українських Церков та голови Церковних Об'єднань, голови крайових установ і організацій та видатні українські діячі, професіоналісти, високі старшини та ін., і з Ділового Комітету з проф. Тарасом Шмагалою і Володимиром Бакадом у проводі. Від УККА дорадниками цього Ділового Комітету будуть екзекутивний віце-президент Йосип Лисогір, екзекутивний директор мґр Івана Базарко та А. Драган. Крайовий Комітет негайно після свого оформлення подасть до загального відома не тільки свій склад, але й програму своєї активности. Обрані Радою Директорів голова і президент Крайового Комітету відомі широкій громаді із своєї активности як в українському, так і американському житті. Проф. Тарас Шмагала, головний радний УНСоюзу, був в останніх президентських виборах [illegible] ректором Спадщинних [illegible] за перевибір президента [illegible]сона, є асистентом [illegible] Роберта Тефта та відомий [illegible] своєї активности [illegible] Лізі Української Молоді Північної Америки. З провідної активности в рамках тієї Ліги відомий також Володимир Бакад, який очолював свого часу виступ національних груп на Світовій Виставі в Ню Йорку та був організатором і директором великої української програми в Медісон Сквер Ґардені в Ню Йорку з нагоди Світового Конґресу Вільних Українців. Обидва згадані діячі заповіли, що очолюваний ними Комітет включатиме найбільш кваліфіковані сили як з народженого в Америці так і прибулого з України поколінь та із давніх поселень.

Совєтська преса називає кримінальними злочинцями С. Караванського і В. Мороза

(Закінчення з 1-ої стор.)

трест України"... На повну потужність працювали кухні наклепів „готуючись" до 50-річчя утворення СРСР. Вони вдавалися до різних прийомів: від сфальсифікованої „політичної історії", яка зі справжньою історією не має нічого спільного... до неприхованої злісної антирадянщини, лайки на адресу нашої багатонаціональної держави, „пророцтв" про розпад СРСР тощо... В центрі передач зарубіжних радіостанцій і так звана „національна проблематика в СРСР", [illegible] наклепниками".

Закінчуючи свою статтю, О. Бай запевняє, що „радянські люди чітко усвідомлюють, яку „свободу інформації" ведуть шефи антирадянської пропаганди" і одночасно заявляє, що „ми намагаємо, щоб у світі відльно розповсюджувалась тільки правда, щоб ніхто не каламутив хвилі нашого ефіру. На тому стоїмо".

З приводу такого висновку треба б тільки запитатися, що якщо справді таке є наставлення „радянських людей" до „зарубіжних радіопередач", то навіщо приділося публікувати тому [illegible] статтю!

КГБ посилює терор в СССР, намагається зліквідувати діяльність самвидаву

(Закінчення з 1-ої стор.)

А. Шіхановича, арештованого перед чотирома місяцями, якого поліція тримає інкомунікадо. Досі Сахаров не одержав ніякої відповіді на своє прохання. Шіханович викладав на Московському університеті, звідки був звільнений в 1968 р. за те, що разом з 99 іншими совєтськими науковцями підписав відкритого листа в справі порушування громадянських прав в СССР. Шіханович належав до групи чотирьох основоположників Групи Оборони Прав Людини в СССР. В інформації з Москви поновно підтверджується винесення присуду в справі Леоніда Плюща в Києві, якого суд 29 січня присудив на безтермінове запроторення у психіятричну лікарню. Дисидентські кола подають, що за одинадцять місяців ув'язнення Леонід Плющ не мав права [illegible] річ зі своїм правним [illegible]ником. Плюща засудили на основі „експертиз" двох [illegible]дичних комісій, які визнали його схізофреніком, [illegible] в нього манія робити [illegible]ходи та здійснювати реформи. Коли йдеться про [illegible] в „манії винаходів", то [illegible] спирається на тому, [illegible] Плющ оформив ряд [illegible] забавок для Київського [illegible]ституту дитячих забавок [illegible] зв'язку з працею, яку [illegible] виконувала дружина [illegible]ща. „Ню Йорк Таймс" [illegible] креслює, що у всіх [illegible] арештів та засудів [illegible] про заходи щодо припинення самвидавних публікацій [illegible]дно з постановою Політбюра КПСС з 30 грудня [illegible] року.

Різдво Христове в Українському Селі в Ґлен Спей

У навечір'я Різдва Христового 6-го січня ц.р. передано з вашинґтонської студії „Голосу Америки" на Україну опис Різдва Христового у нашому Українському Селі в Ґлен Спей, Н.Й., разом з привітом від усіх його мешканців для рідної землі. Інтерв'ю перевів редактор Ростислав Хомяк з Вашинґтону з пресовим референтом при Комітеті Будови церкви св. Володимира д-ром М. Клюфасом.

В суботу 6-го січня ц.р. радіовисильня в Порт Джервіс, Н.Й., передавала вечером одногодинну авдицію українських колядок і щедрівок. Програму підготовив проф. М. Добош, а перевів її Петро Мельник.

Цього року Свят-Вечір відбувся перший раз у новозакінченій залі під церквою. Страви поблагословив о. Михайло Перетятко, ЧНІ, з Нюарку, Н.Дж., який поділився зі всіми традиційною просфорою та побажав Веселих Свят. На сцену ввійшли колядники з вертепом: Христя та Ляля Саляк, Уля та Ромця Кекіш, Андрійко Загайкевич та Ромко Гадуняк. Вертеп приготовила Орися Саляк.

В міжчасі п'ять молоденьких дівчаток, убраних у білі суконки, обслуговували столи дванадцятьма стравами, які приготовив інж. Косаноцький разом з Катериною і Йосифом Ляхович[illegible] та Марією Шарван. Організатором Свята був Данило Мох, а допомагали йому Тарас Триш, п-во М. і С. [illegible]чаки, П. і С. Саляки, А. Мох, М. Крайник, Микола Богдан та Б. Загайкевич.

Серед співу колядок [illegible] споминів з Різдвяних Свят [illegible] рідних землях скоро пройшов час.

О год. 12-ій вночі о. Михайло Перетятко відправив у церкві св. Володимира Велике Повечер'я з Литією, а опісля Службу Божу.

Церква була вщерть наповнена членами парафії св. Володимира та гістьми.

На Різдво, 7-го січня, по відправі св. Літурґії, група колядників під проводом проф. Йосифа Рейнаровича відвідав з колядою мешканців нашого села та зколядував на потреби церкви [illegible] долярів. Колядували: [illegible] Рейнарович, Роман і [illegible] Крупки, Наталка Ма[illegible], Мирон і Слава Гунчак, Тарас Триш, Іван Ко[illegible]ак і Петро Саляк.

Це друге з черги Свято Різдва Христового у нашому Українському Селі в Ґлен Спей, Н.Й. — воно чаром і красою віддзеркалювало [illegible] давні святкування на наших рідних землях.

Д-р М. Клюфас

АЛЬБАНІЯ — ЧЕРВОНОКИТАЙСЬКА КУБА

(Закінчення зі ст. 2-ої)

довж альбанського узбережжя над Адріятичним морем і вже мають значне число своїх підводних човнів в альбанських пристанях Кеп, Родоні та в затоці Валону.

Якщо взяти до уваги, що китайці в скорому часі будуть спроможні озброїти свої підводні човни атомовими ракетами, то приявність їх в морських базах Альбанії, на водах недалекого від СССР Адріятичного моря — мусить зганяти сон з очей московських комуністичних ватажків.

Як звітують військові знавці, китайці вже встановили на тих базах свої викидні для ракет засягом 350-450 миль. Це творить велику загрозу для совєтської фльоти на Середземному морі, яку Москва постійно зміцнює щораз новими кораблями.

Альбанія стала дуже небезпечним причілком Китаю в Европі, з якого загрожує СССР від заходу.

В четвер, 15-го лютого припадає п'ята річниця смерти

Інж. ЕВГЕНА МАЛАНЮКА

ОДНОГО З НАЙВИДАТНІШИХ СУЧАСНИХ ПОЕТІВ

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

відправиться

в неділю, 18-го лютого 1973 року

о годині 12-ій дня

в ЦЕРКВІ НЕПОРОЧНОГО ЗАЧАТТЯ в ДЕТРОЙТІ, Міш.

а рівночасно

в УКРАЇНСЬКІЙ ЦЕРКВІ в СВЯТІЙ ЗЕМЛІ у НАЗАРЕТІ

Про молитви за душу бл. п. Покійного просять

д-р ІВАН і ОКСАНА ГАЛИЦЬКІ

III. ПЛАСТОВІ КУРЕНІ УСП і УПС „ЛІСОВІ ЧОРТИ"

у невимовному жалі та смутку повідомляють Членів своїх Куренів, все Пластове Братство та Українську Громаду, що в дні 9-го лютого 1973 року в Чикаго, Ілл. на 47-му році життя відійшов від нас передчасно на Вічну Ватру наш ДРУГ

сл. п. пл. сен. ДМИТРО Н. ПІЛЕЦЬКИЙ

визначний винахідник, інженер будівництва, пластовий діяч, виховник і провідник.

ПОХОРОНИ в понеділок, 12-го лютого 1973 року о год. 10-ій ранку з церкви св. Володимира і Ольги в Чикаго, Ілл.

•

Дружині Покійного Оресті, дітям-пластунам: Адріянові, Маркові і Тетяні та цілій Родині, висловлюємо наші найглибші співчуття.

ПРОВІД ОБОХ КУРЕНІВ „ЛІСОВІ ЧОРТИ"

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ ІНК.
ВІДДІЛИ НЮАРК і ДЖЕРЗІ СИТІ

Середа, 14 лютого 1973, год. 6-та веч.

— відбудеться —

ПІВРІЧНИЙ ВИСТУП УЧНІВ НИЖЧИХ, СЕРЕДНІХ І ВИЩИХ РОКІВ

Заля Українського Народного Дому
140 Prospect Avenue, Irvington, N.J.

ТОВАРИСТВО ЗА ПАТРІЯРХАЛЬНИЙ УСТРІЙ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ
ВІДДІЛ у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, Па.

— влаштовує —

в неділю, 18-го лютого 1973 року

ВІДЗНАЧЕННЯ РІЧНИЦІ

ЗВІЛЬНЕННЯ З КОМУНІСТИЧНОЇ НЕВОЛІ ПЕРВОІЄРАРХА УКЦ ЇХ БЛАЖЕНСТВА

КИР ЙОСИФА VII

В ПРОГРАМІ:

1) БЛАГОДАРСТВЕННА СЛУЖБА БОЖА в намірені Їх Блаженства КИР ЙОСИФА VII в церкві ХРИСТА ЦАРЯ при Каюга і 16-ій вулицях. Година 12 дня.
2) СВЯТОЧНІ СХОДИНИ з доповіддю проф. д-ра ГРИГОРА ЛУЖНИЦЬКОГО — „10-ти річчя звільнення з большевицької неволі Їх Блаженства Кир Йосифа VII", ЦЕРКОВНА ЗАЛЯ церкви ХРИСТА ЦАРЯ — Година 1-ша по полудні.

- На цю імпрезу запрошує Українське Громадянство Філядельфії й околиці — УПРАВА ВІДДІЛУ.
- Громадські і молодечі організації проситься взяти участь в Службі Божій з їхніми прапорами.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ ІНК.

ПОДЯКА

Почуваємося до обов'язку цією дорогою зложити сердечну подяку о. Пароховi церкви св. Юра Ігуменові д-рові ВОЛОДИМИРОВІ ГАВЛІЧЕВІ, ЧСВВ за відслуження

ПОМИНАЛЬНОГО БОГОСЛУЖЕННЯ і ПАНАХИДИ в асисті о. Мар'яна Струця ЧСВВ, Хорові „Думка", дириг. Вп. М. Нигасві та Хорові ім. Митр. Шептицького, які своїм гарним співом звеличали пам'ять наших Покійних музик. Рівнож сердечна подяка нашому Громадянству, що так численно взяли участь в Панахиді, вшановуючи пам'ять Українських Композиторів і Педагогів.

За Президію УМІ:

Меланія Байлова, Президент — Рафаїл Венке, Секретар

Замість квітів на свіжу могилу Дорогого

бл. п. **ТАРАСА ВИТВИЦЬКОГО**

складаємо 20.00 долярів на Українських Інвалідів.

•

Шановній Родині висловлюємо глибоке співчуття.

Віра й Ярослав ВЕРГАНОВСЬКІ

Замість квітів на свіжу могилу в Торонті, Канада,

бл. п. інж. **ТАРАСА ВИТВИЦЬКОГО**

складаю 20.00 долярів на „Церкву в Потребі".

Рего Парк, Н. Й. — Ярослава ЛУЩИНСЬКА

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що 29-го січня 1973 р. упокоївся в Бозі в Варшаві, Польща, по довгій недузі

св. п. Інж. ІВАН ДУТКЕВИЧ

народився 8-го березня 1913 р. в Копичинцях на Тернопільщині. Гімназію скінчив в Бучачі, а титул інженера на Варшавській Політехніці.

ПОХОРОНИ відбулися в Варшаві, дня 2-го лютого 1973 року.

У глибокому смутку:

дружина СТЕФА в Польщі
сини: інж. АНДРІЙ з дружиною і ГРИГОРІЙ в Польщі
мама ЙОСИФА на Україні
брат МИРОСЛАВ з дружиною МАРІЙКОЮ в Америці
Братаники і Сестрінки в Америці, Польщі і на Україні, як рівнож ближча і дальша Родина в Америці, Англії, Польщі і на Україні

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБОРОНИ ЛЕМКІВЩИНИ
ВІДДІЛ 2-ий в ЙОНКЕРСІ, Н. Й.

— влаштовує —

ЛЕМКІВСЬКУ ЗАБАВУ

в залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
301 Палісаде Авеню, Йонкерс, Н. Й.

дня 17-го лютого 1973 року

Оркестра: Б. Гірняк — Початок год. 8:30 веч.

Українське Допомогове Т-во „Дністер"
361 ВІДДІЛ УНСоюзу в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

повідомляє, що

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в суботу, 17-го лютого 1973 року о год. 6-ій веч. у власній домівці

при 119 Avenue "A" в Ню Йорку, Н. Й.

З ТАКИМ ПОРЯДКОМ НАРАД:

1. Відкриття зборів;
2. Вшанування пам'яті померлих Членів Товариства;
3. Відчитання протоколу з попередніх виборчих Зборів;
4. Звіт Контрольної Комісії;
5. Вибір президії Виборчих Зборів;
6. Звіт уступаючої Управи;
7. Схвалення вотум довір'я уступаючій Управі;
8. Вибір нової Управи та її заприсяження;
9. Внески і запити;
10. Закриття Зборів.

За Управу Т-ва „Дністер" — 361-ий Відділ УНС:

В. Барагура, секр. — П. Кучма, предсідник

В пам'ять нашої Найдорожчої МАМИ

сл. п. **ОЛЬГИ СЛИЖ**

зложили:

205.00 дол. на „Фонд Кардинала Йосифа Сліпого",
150.00 дол. на Школу Українознавства при парохії св. Йосафата в Трентоні, Н. Дж.,
50.00 дол. на добродійні цілі Марійської Дружини Непорочного Зачаття при церкві св. Юра в Ню Йорку.

АНТІН і КАРЕН СЛИЖ
МАРІЯ і РУДОЛЬФ ФІШЕР
ЯРОСЛАВА і ЯРОСЛАВ ПАНЧУК
ДАРІЯ і ТЕОДОСІЙ САМОТУЛКА
ВОЛОДИМИР і БОГДАННА СЛИЖ

В глибокому смутку повідамляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що дня 9-го лютого 1973 року, упокоїлась в Бозі в Ню Йорку, Н. Й., наша Найдорожча

МАМА, БАБУНЯ, СЕСТРА, ТЕТА і ТЕЩА

бл. п. АНГЕЛИНА КОСАНОВСЬКА з роду МАҐЕРІВ

народжена 7-го лютого 1895 року

ПАНАХИДА в суботу, 10-го лютого 1973 року о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні П. Яреми в Ню Йорку, Н. Й.

ПОХОРОН в понеділок, 12-го лютого 1973 р. о год. 11-ій ранку до церкви св. Юра, а опісля на Український Православний Цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

доньки: МАРІЙКА ШЕПАРОВИЧ з мужем СТЕФАНОМ і сином ЮРІЄМ
ВІРА СТАРУХ з чоловіком ЛЬОНЬОМ
брат ЙОСИФ
сестри: ТЕКЛЯ і ЗОНЯ
КЛАВДІЯ КОСАНОВСЬКА
КЛИМЕНТІЙ КОСАНОВСЬКИЙ з родиною
НІНА і ЯРОСЛАВ КОСАНОВСЬКІ
АЛЕКСАНДРА й ІЗИДОР РИЦАРІ з родиною
АННА й ІВАН САВИЦЬКІ з родиною
ІРЕНА й ЕВСТАХІЙ СЕНДЕЦЬКІ з сином ОРЕСТОМ МУШКЕВИЧЕМ
РОМАН КОСАНОЦЬКИЙ з синами і родиною
та ближча і дальша Родина

Українська Православна Кредитівка
304 Схід 9-та вул. в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

ЦИМ ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ЧЛЕНІВ НАШОЇ КРЕДИТІВКИ

— відбудуться —

в неділю, 18-го лютого 1973 року

о год. 2-ій по пол.

в залі Катедри св. Володимира

160 Захід 82-га вул., Ню Йорк, Н. Й.

ДИРЕКЦІЯ КРЕДИТІВКИ

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ

П'ятниця, 16-го лютого 1973 року

ТЕОДОР ТЕРЕН-ЮСЬКІВ

„СПІВ СОЛОМІЇ КРУШЕЛЬНИЦЬКОЇ"

(У сторіччя народин світової слави української співачки)

Під час вечора — демонстрування рідкісних звукозаписів її пісень.

Початок год. 7:30 вечора

Замість квітів на свіжу могилу

сл. п. **ОЛЬГИ СЛИЖ**

на „Фонд Кардинала Йосифа Сліпого"

зложили:

о. Володимир і Наталія ЖОЛКЕВИЧ	$15.00
Софія ТИМЦІОРАК	5.00
Володимир і Наталія ЗАЛУСЬКІ	20.00
Зеновія і Роман КОВАЛЬСЬКІ	10.00
Оксана і Яків КРЕХОВЕЦЬКІ	10.00
Христина ЖОЛКЕВИЧ	10.00
Н. Н.	5.00

Замість квітів на свіжу могилу Колеги по професії і Дорогого Приятеля

сл. п. проф. **ЗЕНОНА ЗЕЛЕНОГО**

складаю 10.00 долярів на Фонд ім. проф. Зеленого.

•

Опечаленій Родині, складаю вислови глибокого співчуття.

Павло СИРОТЮК

ОБ'ЄДНАННЯ МИСТЦІВ УКРАЇНЦІВ в АМЕРИЦІ

запрошує на

ПЕРШИЙ ВЕЧІР З ЦИКЛЮ

ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА В ПРОЗІРКАХ

(Початки мистецтва в Україні, трипільська культура, мистецтво Воспорського царства, скитів, сарматів і антів, архітектура, монументальне та станкове малярство, оформлення рукописної книги Київської Руси).

Модератор вечора: Богдан ПЕВНИЙ

Прозірки роботи:

Любомира ВОРОНЕВИЧА, Богдана ПЕВНОГО, Тита ГЕВРИКА

Вечір відбудеться

в суботу, 17-го лютого 1973 року о год. 7-ій вечора

в ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОМУ КЛЮБІ
при 149 Другій Авеню в Ню Йорку, Н. Й.

Замість квітів на свіжу могилу мосі Незабутньої Товаришки дитячих літ

бл. п. **ІРЕНИ ПОДЮК**

складаємо 20.00 долярів на „Церкву в Потребі".

Олена з Годованських і Павло СИРОТЮКИ

Замість квітів на могилу Дорогої і Незабутньої

ЕВГЕНІЇ з ІВАНЧУКІВ ЛЕВИЦЬКОЇ

на Фонд „Церква в Потребі"

30.00 долярів складають

інж. Мирослав і Ірина КОЛТУНЮКИ

ПОВАЦТВО і ПЛАСТПРИЯТ ПЛАСТОВОЇ СТАНИЦІ в НЮ ЙОРКУ

просять Дітей і їхніх Батьків Ню Йорку й околиці

в НЕДІЛЮ, 25-го ЛЮТОГО 1973 РОКУ, О ГОДИНІ 3-ій ПО ПОЛ. до ШКОЛИ СВ. ЮРА, 215 Схід 6-та вулиця в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

на

ВЕЛИКУ ДИТЯЧУ КОСТЮМОВУ ЗАБАВУ

під моттом **„ПОДОРОЖ ДОВКОЛА СВІТУ"**

- На забаві зустрінуться постаті з реального і казкового світу.
- Забавою проводитиме пл. сен. С. Гойдиш при співпраці пл. сестричок і братчиків.
- Буфет у заряді Пань з Пластприяту. Виграші та інші несподіванки.
- Квитки вступу 1 дол. для дітей, $2.50 для старших.

Просимо всіх Українських Дітей Метрополії Ню Йорку та околиці прибути на ту чарівну забаву, де спільно всі переживемо незабутні хвилини.

В ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашої Найдорожчої і Незабутньої

ДРУЖИНИ, МАМИ, БАБЦІ і СЕСТРИ

св. п. МАРІЇ ДРОГОМИРЕЦЬКОЇ

будуть відправлені

ПОМИНАЛЬНІ СЛУЖБИ БОЖІ І ПАНАХИДИ

в ПАССЕЙКУ, Н. Дж. — в П'ЯТНИЦЮ, 16-го ЛЮТОГО 1973 р. в Церкві СВ. МИКОЛАЯ, в годині 7-ій ранку;

в НЮ ЙОРКУ, Н. Й. — в СУБОТУ, 17-го ЛЮТОГО 1973 р., в Церкві СВ. ЮРА, о годині 7:20 ранку.

Просимо Родину і Знайомих про молитви за спокій душі Покійної.

Родина

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Пластовим Братством, Приятелями і Знайомими що в дні 9-го лютого 1973 року по тяжкій недузі заосмотрений Найсвятішими Тайнами, відійшов у Вічність наш Найдорожчий МУЖ і БАТЬКО

бл. п. Інж. ДМИТРО ПІЛЕЦЬКИЙ

ПОХОРОН відбувся в Чікаго, Ілл. дня 12-го лютого 1973 року.

В безмежному горі:

дружина — ОРЕСТА з Поміркiв
діти: АДРІЯНА, МАРКО і ТАНЯ
батько — МИХАЙЛО в Україні
тесті — АННА і д-р ВОЛОДИМИР ПОМІРКО
шваґрова — КАЛИНА ПОМІРКО

В суботу, 17-го лютого 1973 р.
в GRAND BALLROOM
Statler Hilton Hotel
7th Avenue & 32nd to 33rd Sts.
New York City, N.Y.

Початок год. 8:30 вечором
Квитки і столи замовляти:
315 East 10th Street — New York, N.Y.
Тел.: (212) GR 7-3084

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ АМЕРИКИ

— влаштовує —

БАЛЬ ДЕБЮТАНТОК СУМА

До участи запрошується всю Українську Молодь та Громадянство.

ГРАЄ ОРКЕСТРА „АМОР"
під керівництвом М. РОМАНЕНКА
в складі 12-ти осіб.
Співає Ф. МАТЮК
Аранжери: пні О. ФУТАЛА і п. М. КЛИМКО

•

- МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА
- ПРЕДСТАВЛЕННЯ ДЕБЮТАНТОК

•

Квитки можна також набути при вступі на залю.

РАДА ДИРЕКТОРІВ УККА СХВАЛИЛА БЮДЖЕТ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ної діяльности, що їх Рада Директорів схвалила, ратифікуючи рівночасно резолюцію Секретаріяту СКВУ про поширення святкування 22-го січня як свята Української Незалежности.

П-і Христя Кульчицька про співпрацю і активізацію молоді

Голова Конференції молодечих організацій при УККА та член Президії Екзекутиви УККА пані Христя Кульчицька коротко інформувала про повну і прикладну співпрацю всіх молодечих організацій та про заплянованi ними акції, зокрема акцію в обороні нехтованих людських прав та в обороні переслідуваних в Україні. Тому, що саме тепер деякі преважливі із цих акцій є в стадії наладнування, публічні інформацій про них будуть своєчасно проголошені.

Окремо про студії положення в Україні та акцію в обороні людських прав звітував коротко проф. д-р Богдан Гнатюк.

Інформації про Гарвард, СКВУ, діяльність в світлі постанов Конґресу, статутові справи та ін.

Крім згаданого, на порядку цього засідання Ради Директорів УККА були ще інформації про Катедри Українських Студій в Гарварді, що їх переслав на письмі — бувши особисто перешкодженим — віце-президент УККА о. шамб. Мирослав Харина та до яких висловив свої завваги і вияснення президент Фонду Катедр Українознавства мґр Степан Хемич, а Й. Лисогір і мґр Іван Базарко інформували коротко про діяльність УККА в світлі постанов останнього XI Конґресу.

Передбачену статутом справу Статутової Комісії полагоджено компромісово в той спосіб, що Канцелярія УККА звернеться до УНСоюзу, ООЧСУ, ОДВУ, Координаційної Ради Жіночих Організацій, Конференції Професійних Організацій, Конференції Молодечих і Студентських Організацій та заступлених в Раді Директорів Відділів УККА, щоб вони делеґували до цієї Комісії своїх кандидатів як можливо — правників. До неї входитиме також правний дорадник УККА д-р Іван Робертс, а УРСоюз, „Провидіння" та „Народна Поміч" і Союз Гетьманців Державників матимуть в ній своїх дорадників.

Комісію Членських Справ обрано в складі: дир. Степан Спринський — голова і члени: д-р Петро Стерчо, д-р Михайло Снігурович, мґр Уляна Целевич, інж. Яро Гладкий, д-р Ілля Каралінка та д-р Євген Котик.

Рада Директорів також рішила едопціювати до Екзекутиви УККА редакторів „Українського Квартальника" і „Свободи".

Заклики

Рада Директорів схвалила в принципі заклики з нагоди 100-річчя НТШ, 40-річчя Голодової Облоги та 30-річчя створення Першої Української Дивізії.

Внески і запити

Засідання Ради Директорів закінчено рядом запитів і опісля внесків. В нарадах взяло участь 31 член Екзекутиви, 32 члени Політичної Ради, 5 членів Контрольної Комісії, 2 члени Суду і 7 голів Відділів, разом 77 осіб.

Наради Екзекутиви УККА

Як уже згадано, засідання Ради Директорів попередили наради Екзекутиви УККА, під час яких коротко мґр Уляна Дячук з'ясувала преліменар бюджету УККА на 1973-ій рік, новоадоптований член Екзекутиви д-р Володимир Душник інформував про меморіял УККА з нагоди 50-річчя насильного створення СССР, проф. д-р Богдан Гнатюк звітував за очолювану ним Комісію Оборони Прав людини в Україні а координатор молоді при УККА пані Христя Кульчицька звітувала про повірену їй ділянку.

Українське: „Смачного!"

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Сиѓі у великому розвитковому комплексі метрополії Ню Йорку і Ню Джерзі виголосив молодий посадник Джерзі Сиѓі Пол Джордан, а його інформації і твердження доповнив подібно надійними перспективами віце-президент та генеральний управитель Портової Влади Луїс Камбачіні. Під час прийняття нагороджено спеціяльними Грамотами Міста Волі (Ліберті Ситі Аворде) понад два десятки фінансових, промислових і торговельних установ, що в останньому році інвестували більші фонди в розбудову Джерзі Сиѓі. Нагороди вручали посадник Джорджан і п. Й. Лисогір, який раніше скористав із свого — як він сказав — привілею ведучого програмою та окремо представив приявних на цій імпрезі заступника гол. предсідника і рекордового секретаря УНС Володимира Сохана, головного касира мґр Уляну Дячук та ред. А. Драгана.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ДМИТРО КНЯЖИК, — член УНС Відд. 336 Т-ва Просвіта в Клівленді, Огайо, помер 29 жовтня 1972 р. на 79 р. ж. Став членом УНС 1958 р. Полишив у смутку братанку Анну. Похорон відбувся 30 жовтня 1972 р. на цвинтарі West Park в Клівленд, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Б. Ковч, секр.

АНДРІЙ ГЕЛЕТІЙ, член УНСоюзу Відд. 204 Т-ва ім. о. А. Гончаренка в Ню Йорку, Н. Й., помер 29 жовтня 1972 року на 87 р. ж. Нар. в с. Камінка Лісна, Україна і став членом УНС 1936 р. Полишив у смутку дружину Анну, дочку Анастазію, сестру Оксану, брата Івана. Похорон відбувся 2 листопада 1972 р. на цвинтарі Кальварія в Ню Йорку, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!

В. Палідвор, секр.

МИХАЙЛО ГУСАК, член УНСоюзу Відд. 39 Т-ва Укр. Січ в Сиракюзах, Н. Й., помер 3 листопада 1972 р. на 83 р. ж. Нар. в с. Кінському на Лемківщині і став членом УНС 1937 р. Полишив у смутку дружину Емілію, сина Володимира, дочки: Анну і Катерину, сестру і братанка. Похорон відбувся 6-го листопада 1972 р. на Укр. Кат. Цвинтарі в Сиракюзах, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа

АННА МЕРЦ — членка УНС Відд. 322 С-ва Преч. Діви Марії в Мейплвуд, Н. Дж., померла 21 жовтня 1972 року на 88 р. ж. Стала членкою УНС 1933 р. Полишила в смутку доньку Гелену, 3 внуків та сестру Марію. Похорон відбувся 24 жовтня 1972 р. на цвинтарі Evergreen, Elizabeth, N.J.

Вічна Їй Пам'ять!

А. Кейбіда, секр.

ГЕЛЕН КРИС, членка УНС Відд. 276 Б-ва св. о. Миколая в Амбрідж, Па., померла 3 листопада 1972 р. на 73 р. ж. Стала членкою УНС 1925 р. Полишила в смутку 2 синів: Чарла і Михайла, 2 дочки: Стеллу і Анну, 11 внуків та 3 правнуків. Похорон відбувся 6 листопада 1972 р. на цвинтарі св. ап. Петра і Павла в Ambridge, Pa.

Вічна Їй Пам'ять!

С. А. Іваницький, секр.

МИКОЛА БАБЯК, член УНС Відд. 90 в Сентралії, Па., помер 19 листопада 1972 р. на 77 р. ж. Став членом УНСоюзу 1916 р. Полишив у смутку дружину Фанні, синів: Євгена, д-ра Петра та Емілія, дочки: Анну, Єлисавету Елінору, Евелін, 5 внуків та брата Михаїла. Похорон відбувся 22 листопада 1972 р. на парафіяльнім цвинтарі у Фрекілл, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Й. Сидор, секр.

ДМИТРО ДУТЧАК, — член УНС Відд. 114 Б-ва св. Володимира в Чікаґо, Ілл. помер на 53 р. ж. Нар. в селі Стара Жучка, Буковина і став членом УНС 1956 р. Полишив у смутку дружину Матрону, дочку Валентину і 2 внуків. Похорон відбувся 16 листопада 1972 року на цвинтарі Elmwood, River Grove, Ill.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ТАРЗАН, Ч. 6885. Прибуває вождь урурців Міті

Засіяння зерна, що його принесли їм приятельські члени племени урурців, і вміле виробляння золотих приладів та орнаментів, що їх Тарзан показав їм, як їх робити, втримувало колонію дивних створінь щасливими і трудящими..., аж поки вождь Міті подав сиґнал про свій несподіваний поворот...

Ах, у, у, у, ах, у, у!

Ах, ах, у, Тарзане! Вертаються наші урурські приятелі! Вождь Міті каже, що настає для нас велика небезпека!